

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 417/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2002, για την εσπευσμένη σταδιακή καθιέρωση απαιτήσεων διπλού κύτους ή ισοδύναμου σχεδιασμού για τα πετρελαιοφόρα μονού κύτους και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2978/94 του Συμβουλίου** 1
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 418/2002 της Επιτροπής, της 6ης Μαρτίου 2002, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 6
- ★ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 419/2002 της Επιτροπής, της 6ης Μαρτίου 2002, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2390/1999 για τη θέσπιση των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1663/95 όσον αφορά τη μορφή και το περιεχόμενο των λογιστικών στοιχείων τα οποία κράτη μέλη πρέπει να θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής στο πλαίσιο της εκκαθάρισης των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων** 8
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 420/2002 της Επιτροπής, της 6ης Μαρτίου 2002, που προβλέπει νέα χορήγηση δικαιωμάτων εισαγωγής βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1095/2001 για τα νέα άρρενα βοοειδή που προορίζονται για πάχυνση 10
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 421/2002 της Επιτροπής, της 6ης Μαρτίου 2002, για καθορισμό, για τον μήνα Φεβρουάριο 2002, της ειδικής συναλλαγματικής ισοτιμίας για τη μετατροπή του επιστρεφόμενου ποσού των δαπανών αποδεματοποίησης στον τομέα της ζάχαρης 11
- ★ **Οδηγία 2002/23/ΕΚ της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2002, για την τροποποίηση των παραρτημάτων των οδηγιών του Συμβουλίου 86/362/ΕΟΚ, 86/363/ΕΟΚ και 90/642/ΕΟΚ που αφορούν, αντιστοίχως, τον καθορισμό των ανωτάτων ορίων για τα υπολείμματα φυτοφαρμάκων πάνω και μέσα στα σιτηρά, στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης και σε ορισμένα προϊόντα φυτικής προέλευσης, συμπεριλαμβανομένων των οπωροκηπευτικών** 13

Συμβούλιο

2002/192/EK:

- * Απόφαση του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν 20

2002/193/EK:

- * Απόφαση του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με τη χορήγηση έκτακτης εθνικής ενίσχυσης από την κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας στην απόσταξη ορισμένων προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα 24

2002/194/EK:

- * Απόφαση του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με τη χορήγηση έκτακτης εθνικής ενίσχυσης από την κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας στην απόσταξη ορισμένων προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα 26

Επιτροπή

2002/195/EK:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με το καθεστώς ενίσχυσης που προτίθεται να θέσει σε εφαρμογή η Ιταλία υπέρ των τομέων της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης (νόμος αριθ. 81 της περιφέρειας της Σικελίας της 7ης Νοεμβρίου 1995) [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2001) 3060] 27

Διορθωτικά

- * Διορθωτικό στην απόφαση 2001/822/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2001, για τη σύνδεση των Υπερπόντιων Χωρών και Εδαφών με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα («Overseas association») (EE L 314 της 30.11.2001) 39

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 417/2002 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 18ης Φεβρουαρίου 2002
για την εσπευσμένη σταδιακή καθιέρωση απαιτήσεων διπλού κύτους ή ισοδύναμου σχεδιασμού για τα
πετρελαιοφόρα μονού κύτους και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2978/94 του
Συμβουλίου**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως
το άρθρο 80 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽³⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της
συνθήκης ⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στο πλαίσιο της κοινής πολιτικής μεταφορών, πρέπει να
ληφθούν περαιτέρω μέτρα για να ενισχυθεί η ασφάλεια και
να προληφθεί η ρύπανση κατά τις θαλάσσιες μεταφορές.
- (2) Η Κοινότητα ανησυχεί σοβαρά για τα θαλάσσια ατυχήματα
στα οποία ενέχονται πετρελαιοφόρα και για την συνακό-
λουθη ρύπανση των ακτών της και τη βλάβη που προξενεί-
ται στη χλωρίδα και στην πανίδα της και σε άλλους θαλάσ-
σιους πόρους.
- (3) Στην ανακοίνωσή της «Κοινή πολιτική για την ασφάλεια στη
θάλασσα», η Επιτροπή υπογράμμισε το αίτημα του έκτακτου
συμβουλίου περιβάλλοντος και μεταφορών της 25ης
Ιανουαρίου 1993 να υποστηριχθεί η δράση του Διεθνούς
Ναυτιλιακού Οργανισμού (ΙΜΟ) σχετικά με τη μείωση του
χάσματος ασφαλείας μεταξύ των νέων και των υφιστάμενων
πλοίων με την αναβάθμιση ή/και τη σταδιακή κατάργηση
των υφιστάμενων πλοίων.
- (4) Στο ψήφισμά του σχετικά με την κοινή πολιτική για την
ασφάλεια στη θάλασσα ⁽⁵⁾, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επι-
κρότησε την ανακοίνωση της Επιτροπής και ζήτησε ιδίως να
αναληφθεί δράση για τη βελτίωση του επιπέδου ασφαλείας
των πετρελαιοφόρων.
- (5) Με το ψήφισμά του της 8ης Ιουνίου 1993, σχετικά με μια
κοινή πολιτική για την ασφάλεια στη θάλασσα ⁽⁶⁾, το Συμ-

βούλιο υποστήριξε πλήρως τους στόχους της ανακοίνωσης
της Επιτροπής.

- (6) Με το ψήφισμα που εξέδωσε στις 20 Ιανουαρίου 2000 για
την πετρελαιοκηλίδα στα ανοικτά των γαλλικών ακτών, το
Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επικρότησε κάθε προσπάθεια της
Επιτροπής να επισπευσθεί η ημερομηνία κατά την οποία τα
πετρελαιοφόρα θα είναι υποχρεωμένα να διαθέτουν κατα-
σκευή διπλού κύτους.
- (7) Ο Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός (ΙΜΟ) θέσπισε, με τη
διεθνή σύμβαση για την αποφυγή της ρύπανσης από τα
πλοία, του 1973, και το σχετικό με αυτή πρωτόκολλο του
1978 (MARPOL 73/78), διεθνώς συμφωνημένους κανόνες
για την πρόληψη της ρύπανσης, οι οποίοι αφορούν τον
σχεδιασμό και τη λειτουργία των πετρελαιοφόρων. Τα κράτη
μέλη είναι μέρη της MARPOL 73/78.
- (8) Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3 της MARPOL
73/78, η εν λόγω σύμβαση δεν εφαρμόζεται στα πολεμικά
πλοία, τα βοηθητικά σκάφη ή άλλα πλοία που ανήκουν στο
κράτος ή τα εκμεταλλεύεται το κράτος και χρησιμοποιού-
νται αποκλειστικά για κρατική μη εμπορική υπηρεσία.
- (9) Η σύγκριση των στατιστικών στοιχείων της ηλικίας των
πετρελαιοφόρων και των ατυχημάτων τους δείχνει αυξημένη
συχνότητα ατυχημάτων για τα πλοία μεγαλύτερης ηλικίας.
Έχει συμφωνηθεί διεθνώς ότι η υιοθέτηση των τροποποιή-
σεων του 1992 της MARPOL 73/78, που επιβάλλουν την
εφαρμογή απαιτήσεων διπλού κύτους ή ισοδύναμου σχεδια-
σμού στα υφιστάμενα πετρελαιοφόρα μονού κύτους όταν
φθάσουν σε μία ορισμένη ηλικία, θα παράσχει στα πετρε-
λαιοφόρα αυτά υψηλότερο βαθμό προστασίας από την
πετρελαϊκή ρύπανση λόγω ατυχήματος σε περίπτωση σύγ-
κρουσης ή προσάραξης.
- (10) Είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας να θεσπιστούν
μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι τα πετρελαιοφόρα που
καταπλέουν σε λιμάνια ή σε σταθμούς ανοικτής θάλασσας
που υπάγονται στη δικαιοδοσία των κρατών μελών και ότι
τα πετρελαιοφόρα που φέρουν τη σημαία κρατών μελών
τηρούν τον κανονισμό 13G του παρτηρίματος Ι της MAR-
POL, όπως αναθεωρήθηκε το 2001 με το ψήφισμα ΜΕΡC
95 (46), προκειμένου να μειωθεί ο κίνδυνος πετρελαϊκής
ρύπανσης λόγω ατυχήματος στα ευρωπαϊκά ύδατα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 212 Ε της 25.7.2000, σ. 121 και

ΕΕ C 154 Ε της 29.5.2001, σ. 41.

⁽²⁾ ΕΕ C 14 της 16.1.2001, σ. 22.

⁽³⁾ ΕΕ C 22 της 24.1.2001, σ. 19.

⁽⁴⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 30ής Νοεμβρίου 2000 (ΕΕ C 228 της 13.8.2001, σ. 140), κοινή θέση του Συμβουλίου της 7ης Αυγούστου 2001 (ΕΕ C 307 της 31.10.2001, σ. 41) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2001.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 91 της 28.3.1994, σ. 301.

⁽⁶⁾ ΕΕ C 271 της 7.10.1993, σ. 1.

- (11) Οι τροποποιήσεις της ύμβασης MARPOL 73/78, οι οποίες θεσπίστηκαν από τον IMO στις 6 Μαρτίου 1992, άρχισαν να ισχύουν στις 6 Ιουλίου 1993. Τα μέτρα αυτά επιβάλλουν απαιτήσεις διπλού κύτους ή ισοδύναμου σχεδιασμού στα πετρελαιοφόρα που παραδίδονται από τις 6 Ιουλίου 1996 και μετά, προκειμένου να προληφθεί η ρύπανση από πετρέλαιο σε περίπτωση σύγκρουσης ή προσάραξης. Με τις τροποποιήσεις αυτές, άρχισε να εφαρμόζεται, από τις 6 Ιουλίου 1995, ένα πρόγραμμα σταδιακής κατάργησης των πετρελαιοφόρων μονού κύτους που απαιτεί τη συμμόρφωση των πετρελαιοφόρων που παραδόθηκαν πριν από την 1η Ιουνίου 1982 προς τις απαιτήσεις διπλού κύτους ή ισοδύναμου σχεδιασμού το αργότερο εντός 25 και, σε ορισμένες περιπτώσεις, 30 ετών από την ημερομηνία παράδοσής τους. Τα υφιστάμενα πετρελαιοφόρα μονού κύτους δεν θα επιτρέπεται πλέον να λειτουργούν μετά το 2007 και, σε ορισμένες περιπτώσεις, το 2012, εκτός εάν συμμορφωθούν προς τις απαιτήσεις διπλού κύτους ή ισοδύναμου σχεδιασμού του κανονισμού 13F του παραρτήματος Ι της MARPOL 73/78. Για τα υφιστάμενα πετρελαιοφόρα μονού κύτους τα οποία παραδόθηκαν μετά την 1η Ιουνίου 1982 ή εκείνα τα οποία παραδόθηκαν πριν από την 1η Ιουνίου 1982 και μετασκευάστηκαν, τα οποία πληρούν τις απαιτήσεις της MARPOL 73/78 σχετικά με τις δεξαμενές διαχωρισμένου έρματος και την προστατευτική τους θέση, η προθεσμία αυτή θα εκπνεύσει το αργότερο το 2026.
- (12) Στις 27 Απριλίου 2001, κατά την 46η σύνοδο της επιτροπής προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος (MEPC-46) του IMO, θεσπίστηκαν, με το ψήφισμα MEPC 95(96), νέες σημαντικές τροποποιήσεις του κανονισμού 13G του παραρτήματος Ι της MARPOL 73/78, οι οποίες αρχίζουν να ισχύουν την 1η Σεπτεμβρίου 2002 και οι οποίες εισάγουν ένα νέο σύστημα εσπευσμένης κατάργησης των πετρελαιοφόρων μονού κύτους. Οι αντίστοιχες τελικές ημερομηνίες κατά τις οποίες τα πετρελαιοφόρα πρέπει να συμμορφούνται προς τον κανονισμό 13F του παραρτήματος Ι της MARPOL 73 εξαρτώνται από το μέγεθος και την ηλικία του πλοίου. Συνεπώς, τα πετρελαιοφόρα σε αυτό το σύστημα διακρίνονται σε τρεις κατηγορίες ανάλογα με τη χωρητικότητα, τη ναυπήγηση και την ηλικία. Όλες αυτές οι κατηγορίες, περιλαμβανομένης και της κατώτατης 3, είναι σημαντικές για το ενδοκοινοτικό εμπόριο.
- (13) Η τελική ημερομηνία κατά την οποία θα καταργηθούν τα πετρελαιοφόρα μονού κύτους είναι η επέτειος της ημερομηνίας παράδοσης του πλοίου, σύμφωνα με κλίμακα που εκτείνεται από το 2003 μέχρι το 2007 για τα πετρελαιοφόρα κατηγορίας 1 και μέχρι το 2015 για τα πετρελαιοφόρα των κατηγοριών 2 και 3.
- (14) Στον αναθεωρημένο κανονισμό 13G του παραρτήματος Ι της MARPOL 73/78, διατηρούνται οι απαιτήσεις να διαθέτουν τα πετρελαιοφόρα κατηγορίας 1, ηλικίας άνω των 25 ετών, πλευρικές δεξαμενές ή διπλό πυθμένα σε προστατευόμενα μέρη που δεν χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά φορτίου ή να λειτουργούν μόνον με υδροστατικά ισοσταθμισμένη φόρτωση.
- (15) Αυτός ο ίδιος κανονισμός εισάγει την απαίτηση σύμφωνα με την οποία τα πετρελαιοφόρα των κατηγοριών 1 και 2 επιτρέπεται να εξακολουθούν να λειτουργούν μετά την επέτειο της ημερομηνίας παράδοσής τους, το 2005 και το 2010 αντίστοιχα, μόνον εφόσον τηρούν το πρόγραμμα εκτίμησης της κατάστασης (CAS) που θεσπίστηκε από τον IMO στις 27 Απριλίου 2001 με το ψήφισμα MEPC 94(46). Το CAS επιβάλλει στην αρχή του κράτους της σημαίας την υποχρέωση να εκδίδει δήλωση συμμόρφωσης και να συμπράττει στις διαδικασίες επιθεώρησης του CAS.
- (16) Η παράγραφος 5 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι, κατά εξαίρεση, τα πετρελαιοφόρα των κατηγοριών 2 και 3 μπορούν να λειτουργούν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, μετά το τέλος της προθεσμίας κατάργησής τους. Η παράγραφος 8 στοιχείο β) του ίδιου κανονισμού παρέχει στα μέρη της σύμβασης MARPOL 73/78 το δικαίωμα να αρνούνται τον κατάπλου, στα λιμάνια ή τους σταθμούς ανοικτής θάλασσας που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους, των πετρελαιοφόρων που επιτρέπεται να λειτουργούν δυνάμει της εξαίρεσης αυτής. Τα κράτη μέλη δήλωσαν ότι σκοπεύουν να κάνουν χρήση του δικαιώματος. Η απόφαση προσφυγής στο δικαίωμα αυτό πρέπει να γνωστοποιείται στον IMO.
- (17) Είναι σημαντικό να εξασφαλιστεί ότι οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια του πληρώματος ή των πετρελαιοφόρων που αναζητούν ασφαλές λιμάνι ή καταφύγιο.
- (18) Για να μπορούν τα ναυπηγεία των κρατών μελών να επισκευάζουν πετρελαιοφόρα μονού κύτους, τα κράτη μέλη μπορούν, κατ' εξαίρεση, να επιτρέψουν τον κατάπλου των σκαφών αυτών στα λιμάνια τους, υπό την προϋπόθεση ότι δεν μεταφέρουν φορτίο.
- (19) Θα πρέπει να είναι δυνατό να τροποποιούνται ορισμένες διατάξεις του παρόντος κανονισμού ώστε να ευθυγραμμίζονται με διεθνείς πράξεις που θεσπίζονται, τροποποιούνται ή αρχίζουν να ισχύουν μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, χωρίς να διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής του. Αυτές οι τροποποιήσεις θα πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽¹⁾.
- (20) Εφόσον πλησιάζει η προθεσμία κατάργησης των πετρελαιοφόρων μονού κύτους που δεν πληρούν τις απαιτήσεις της MARPOL 73/78 σχετικά με τις δεξαμενές διαχωρισμένου έρματος και την προστατευτική τους θέση, και δεδομένου ότι αυτό αφορά περισσότερο τα πετρελαιοφόρα της κατηγορίας 1, δεν υπάρχει λόγος να διατηρηθεί πέραν του 2007 το σύστημα της διαφορετικής οικονομικής αντιμετώπισης που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2978/94⁽²⁾ μεταξύ αυτών των πετρελαιοφόρων και των πετρελαιοφόρων που πληρούν τις εν λόγω απαιτήσεις, και ως εκ τούτου ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2978/94 θα πρέπει να καταργηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι η θέσπιση ενός προγράμματος εσπευσμένης σταδιακής εφαρμογής των απαιτήσεων διπλού κύτους ή ισοδύναμου σχεδιασμού της σύμβασης MARPOL 73/78 στα πετρελαιοφόρα μονού κύτους.

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2978/94 του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 1994, για την εκτέλεση του ψηφίσματος Α.747 (18) του IMO σχετικά με την εφαρμογή της καταμέτρησης της χωρητικότητας των χώρων έρματος στα πετρελαιοφόρα διαχωρισμένου έρματος (ΕΕ L 319 της 12.12.1994, σ. 1).

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στα πετρελαιοφόρα νεκρού βάρους 5 000 τόνων και άνω:

- όταν καταπλέουν σε λιμάνι ή σταθμό ανοικτής θάλασσας που υπάγεται στη δικαιοδοσία κράτους μέλος, ανεξαρτήτως της σημαίας που φέρουν, ή
- που φέρουν τη σημαία ενός κράτους μέλους.

2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στα πολεμικά πλοία, τα βοηθητικά σκάφη ή άλλα πλοία που ανήκουν στο κράτος ή τα εκμεταλλεύεται το κράτος και χρησιμοποιούνται προς το παρόν αποκλειστικά για κρατική μη εμπορική υπηρεσία. Στο μέτρο του ευλόγου και του εφικτού, τα κράτη μέλη προσπαθούν να τηρούν τον παρόντα κανονισμό για τα πλοία που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

1. «MARPOL 73/78», η διεθνής σύμβαση του 1973 για την αποφυγή της ρύπανσης από πλοία, όπως τροποποιήθηκε από το σχετικό πρωτόκολλο του 1978 και τις τροποποιήσεις του που ισχύουν στις 18 Φεβρουαρίου 2002.
2. «αναθεωρημένος κανονισμός 13G του παραρτήματος I της MARPOL 73/78», οι τροποποιήσεις του κανονισμού 13G του παραρτήματος I της MARPOL 73/78 και του συμπληρώματος του πιστοποιητικού ΙΟΡΡ, που θεσπίστηκαν με το ψήφισμα ΜΕΡΕΚ 94(96) της 27ης Απριλίου 2001 το οποίο αρχίζει να ισχύει την 1η Σεπτεμβρίου 2002,
3. «πετρελαιοφόρο», το πετρελαιοφόρο όπως ορίζεται στον κανονισμό 1 παράγραφος 4 του παραρτήματος I της MARPOL 73/78,
4. «νεκρό βάρος», το νεκρό βάρος όπως ορίζεται στον κανονισμό 1 παράγραφος 22 του παραρτήματος I της MARPOL 73/78,
5. «νέο πετρελαιοφόρο», το νέο πετρελαιοφόρο, όπως ορίζεται στον κανονισμό 1 παράγραφος 26 του παραρτήματος I της MARPOL 73/78,
6. «πετρελαιοφόρο κατηγορίας 1», πετρελαιοφόρο νεκρού βάρους 20 000 τόνων και άνω, το οποίο μεταφέρει ως φορτίο αργό πετρέλαιο, μαζούτ, βαρύ πετρέλαιο ντίζελ ή λιπαντικά έλαια, και νεκρού βάρους 30 000 τόνων και άνω, το οποίο μεταφέρει άλλου είδους πετρελαιοειδή πλην των ανωτέρω, το οποίο δεν ανταποκρίνεται προς τις απαιτήσεις για νέα πετρελαιοφόρα όπως ορίζονται στον κανονισμό 1 παράγραφος 26 του παραρτήματος I της MARPOL 73/78,
7. «πετρελαιοφόρο κατηγορίας 2», πετρελαιοφόρο νεκρού βάρους 20 000 τόνων και άνω, το οποίο μεταφέρει ως φορτίο αργό πετρέλαιο, μαζούτ, βαρύ πετρέλαιο ντίζελ ή λιπαντικά έλαια, και νεκρού βάρους 30 000 τόνων και άνω, το οποίο μεταφέρει άλλου είδους πετρελαιοειδή πλην των ανωτέρω, το οποίο ανταποκρίνεται προς τις απαιτήσεις για νέα πετρελαιοφόρα όπως ορίζονται στον κανονισμό 1 παράγραφος 26 του παραρτήματος I της MARPOL 73/78,
8. «πετρελαιοφόρο κατηγορίας 3», πετρελαιοφόρο νεκρού βάρους 5 000 τόνων και άνω αλλά μικρότερου του αναφερόμενου στους ορισμούς 6 και 7,

9. «πετρελαιοφόρο μονού κύτους», πετρελαιοφόρο το οποίο δεν πληροί τις απαιτήσεις διπλού κύτους ή ισοδύναμου σχεδιασμού του κανονισμού 13F του παραρτήματος I της MARPOL 73/78,

10. «πετρελαιοφόρο διπλού κύτους», πετρελαιοφόρο το οποίο πληροί τις απαιτήσεις διπλού κύτους ή ισοδύναμου σχεδιασμού του κανονισμού 13F του παραρτήματος I της MARPOL 73/78,

11. «ηλικία», η ηλικία του πλοίου, εκφραζόμενη σε αριθμό ετών μετά την ημερομηνία παράδοσής του,

12. «βαρύ πετρέλαιο ντίζελ», το πετρέλαιο ντίζελ όπως ορίζεται στον αναθεωρημένο κανονισμό 13G του παραρτήματος I της MARPOL 73/78,

13. «μαζούτ», τα βαρέα προϊόντα απόσταξης ή κατάλοιπα αργού πετρελαίου ή μείγμα των υλικών αυτών, όπως ορίζονται στον αναθεωρημένο κανονισμό 13G του παραρτήματος I της MARPOL 73/78.

Άρθρο 4

Συμμόρφωση πετρελαιοφόρων μονού κύτους προς τις απαιτήσεις διπλού κύτους ή ισοδύναμου σχεδιασμού

1. Δεν επιτρέπεται στα πετρελαιοφόρα να λειτουργούν με τη σημαία κράτους μέλους, ούτε επιτρέπεται πετρελαιοφόρα, ανεξαρτήτως της σημαίας που φέρουν, να καταπλέουν στα λιμάνια ή τους σταθμούς ανοικτής θάλασσας που υπάγονται στη δικαιοδοσία κράτους μέλους μετά την επέτειο της ημερομηνίας παράδοσης του πλοίου κατά το έτος που αναφέρεται παρακάτω, εκτός εάν τα πετρελαιοφόρα αυτά είναι πετρελαιοφόρα διπλού κύτους:

α) για τα πετρελαιοφόρα κατηγορίας 1:

- 2003 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1973 ή νωρίτερα,
- 2004 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1974 και το 1975,
- 2005 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1976 και 1977,
- 2006 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1978, το 1979 και το 1980,
- 2007 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1981 ή αργότερα.

β) για τα πετρελαιοφόρα κατηγορίας 2:

- 2003 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1973 ή νωρίτερα,
- 2004 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1974 και το 1975,
- 2005 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1976 και το 1977,
- 2006 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1978 και το 1979,
- 2007 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1980 και το 1981,
- 2008 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1982,
- 2009 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1983,
- 2010 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1984,
- 2011 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1985,
- 2012 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1986,
- 2013 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1987,
- 2014 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1988,
- 2015 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1989 ή αργότερα.

γ) για τα πετρελαιοφόρα κατηγορίας 3:

- 2003 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1973 ή νωρίτερα,
- 2004 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1974 και το 1975,
- 2005 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1976 και το 1977,
- 2006 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1978 και το 1979,
- 2007 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1980 και το 1981,
- 2008 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1982,
- 2009 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1983,
- 2010 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1984,
- 2011 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1985,
- 2012 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1986,
- 2013 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1987,
- 2014 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1988,
- 2015 για τα πλοία που παραδόθηκαν το 1989 ή αργότερα.

2. Ένα πετρελαιοφόρο κατηγορίας 1, ηλικίας 25 ετών και άνω μετά την ημερομηνία παράδοσής του, πρέπει να συμμορφώνεται με μια από τις ακόλουθες διατάξεις:

- α) διαθέτει πλευρικές δεξαμενές ή χώρους διπλού πυθμένα, που δεν χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά πετρελαίου και πληρούν τις σχετικές με το πλάτος και το ύψος απαιτήσεις του κανονισμού 13Ε παράγραφος 4 του παραρτήματος Ι της σύμβασης MARPOL 73/78, καλύπτουν τουλάχιστον το 30 % του L_t για το πλήρες μήκος του πλοίου σε κάθε πλευρά ή τουλάχιστον το 30 % της προβαλλόμενης επιφάνειας του κελύφους του πυθμένα εντός του L_t , όπως το L_t ορίζεται στον κανονισμό 13Ε παράγραφος 2 του παραρτήματος Ι της MARPOL 73/78, ή
- β) λειτουργεί με υδροστατικά ισοσταθμισμένη φόρτωση, λαμβανομένων υπόψη των κατευθυντήριων γραμμών του ψηφίσματος ΜΕΡC 64(36) του ΙΜΟ.

Άρθρο 5

Συμμόρφωση των πλοίων της κατηγορίας 1 και 2 με το πρόγραμμα εκτίμησης της κατάστασης

1. Δεν επιτρέπεται στα πετρελαιοφόρα να καταπλέουν στα λιμάνια ή τους σταθμούς ανοικτής θάλασσας που υπάγονται στη δικαιοδοσία κράτους μέλους μετά την επέτειο της ημερομηνίας παράδοσής τους, το 2005 για τα πλοία κατηγορίας (1), και το 2010 για τα πλοία κατηγορίας 2, εκτός εάν τηρούν το πρόγραμμα εκτίμησης της κατάστασης που αναφέρεται στο άρθρο 6.

2. Οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους μπορούν να επιτρέπουν τη συνέχιση της λειτουργίας ενός πετρελαιοφόρου που φέρει τη σημαία του κράτους μέλους και πέραν της επετείου της ημερομηνίας παράδοσης του πλοίου το 2005 για τα πλοία κατηγορίας 1 και το 2010 για τα πλοία κατηγορίας 2, αλλά μόνον εφόσον τηρούν το πρόγραμμα εκτίμησης της εατάστασης που αναφέρεται στο άρθρο 6.

Άρθρο 6

Πρόγραμμα εκτίμησης της κατάστασης

Για τους σκοπούς των άρθρων 5 εφαρμόζεται το πρόγραμμα εκτίμησης της κατάστασης που θεσπίστηκε με το ψήφισμα ΜΕΡC 94(46) της 27ης Απριλίου 2001.

Άρθρο 7

Τελική ημερομηνία

Μετά την επέτειο της ημερομηνίας παράδοσης του πλοίου το 2015 δεν επιτρέπεται πλέον:

- η συνέχιση της λειτουργίας, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του αναθεωρημένου κανονισμού 13G του παραρτήματος Ι της MARPOL 73/78, πετρελαιοφόρων κατηγορίας 2 και 3 που φέρουν τη σημαία κράτους μέλους, και
- ο κατάπλους, στα λιμάνια ή τους σταθμούς ανοικτής θάλασσας που υπάγονται στη δικαιοδοσία κράτους μέλους, άλλων πετρελαιοφόρων κατηγορίας 2 και 3, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι συνεχίζουν να λειτουργούν υπό τη σημαία τρίτου κράτους σύμφωνα με την παράγραφο 5 του αναθεωρημένου κανονισμού 13G του παραρτήματος Ι της MARPOL 73/78.

Άρθρο 8

Εξαιρέσεις για πλοία σε δυσχερή θέση ή για πλοία προς επίσκεψη

1. Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 4, 5 και 7, οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους μπορούν, με την επιφύλαξη των εθνικών τους διατάξεων, να επιτρέπουν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, σε ένα σκάφος να καταπλεύσει στα λιμάνια ή τους σταθμούς ανοικτής θάλασσας που υπάγονται στη δικαιοδοσία του εν λόγω κράτους μέλους, όταν:

- ένα πετρελαιοφόρο ευρίσκεται σε δυσχερή θέση και αναζητά καταφύγιο,
- ένα άφορτο πετρελαιοφόρο πλέει προς λιμάνι επίσκεψης.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν, εγκαίρως, αλλά πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 2002, στην Επιτροπή τις διατάξεις εσωτερικού δικαίου που εφαρμόζουν στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Η Επιτροπή ενημερώνει τα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 9

Κοινοποίηση στον ΙΜΟ

1. Η Προεδρία του Συμβουλίου, εξ ονόματος των κρατών μελών, και η Επιτροπή ενημερώνουν από κοινού τον ΙΜΟ σχετικά με την έκδοση του παρόντος κανονισμού, παραπέμποντας στο άρθρο 211 παράγραφος 3 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας.

2. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει τον ΙΜΟ για την απόφασή του να αρνηθεί τον κατάπλου πετρελαιοφόρων, σύμφωνα με το άρθρο 7 του παρόντος κανονισμού, που λειτουργούν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του αναθεωρημένου κανονισμού 13G του παραρτήματος Ι της MARPOL 73/78 στα λιμάνια ή τους σταθμούς ανοικτής θάλασσας που υπάγονται στη δικαιοδοσία του, βάσει της παραγράφου 8 στοιχείο β) του αναθεωρημένου κανονισμού 13G του παραρτήματος Ι της MARPOL 73/78.

3. Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει στον ΙΜΟ, βάσει της παραγράφου 8 στοιχείο α) του αναθεωρημένου κανονισμού 13G του παραρτήματος Ι της MARPOL 73/78, εάν επιτρέπει, αναστέλλει, ανακαλεί ή αρνείται τη λειτουργία ενός πετρελαιοφόρου κατηγορίας 1 ή 2 το οποίο δικαιούται να φέρει τη σημαία του σύμφωνα με το άρθρο 5.

Άρθρο 10

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που συστάθηκε με το άρθρο 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 93/75/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, εφεξής καλούμενη «επιτροπή».

2. Όποτε γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της απόφασης αυτής.

Η περίοδος που ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ είναι τρεις μήνες.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 18 Φεβρουαρίου 2002.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. COX

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. PIQUÉ I CAMPS

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 11

Διαδικασία τροποποίησης

Οι παραπομπές του παρόντος κανονισμού στους κανονισμούς του παραρτήματος Ι της MARPOL 73/78 και στα ψηφίσματα ΜΕΡC 94(46) και 95(46), τροποποιούνται, ενδεχομένως, με τη διαδικασία του άρθρου 10 παράγραφος 2, προκειμένου οι παραπομπές αυτές να ευθυγραμμίζονται με τις τροποποιήσεις αυτών των κανονισμών και ψηφισμάτων οι οποίες εγκρίνονται από τον ΙΜΟ, στο μέτρο που οι τροποποιήσεις αυτές δεν διευρύνουν το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 12

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2978/94 του Συμβουλίου καταργείται από τις 31 Δεκεμβρίου 2007.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Σεπτεμβρίου 2002.

⁽¹⁾ Οδηγία 93/75/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1993, για τις ελάχιστες προδιαγραφές που απαιτούνται για τα πλοία τα οποία κατευθύνονται σε ή αποπλέουν από κοινοτικούς λιμένες μεταφέροντας επικίνδυνα ή ρυπογόνα εμπορεύματα (ΕΕ L 247 της 5.10.1993, σ. 19)-οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/74/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 276 της 13.10.1998, σ. 7).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 418/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 6ης Μαρτίου 2002
για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου
ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1498/98 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά

την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του.

- (2) Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 7 Μαρτίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 6 Μαρτίου 2002.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 198 της 15.7.1998, σ. 4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 6ης Μαρτίου 2002, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων σποροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	196,3
	204	150,0
	212	129,8
	624	216,8
	999	173,2
0707 00 05	052	170,2
	068	150,3
	204	73,7
	624	135,7
	999	132,5
0709 90 70	052	146,6
	204	69,2
	999	107,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	57,5
	204	46,9
	212	58,0
	220	41,2
	421	29,6
	600	59,5
	624	75,8
	999	52,6
0805 50 10	052	44,8
	600	50,5
	999	47,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	40,7
	388	111,3
	400	112,3
	404	99,5
	508	98,3
	512	95,6
	524	83,8
	528	90,0
	720	123,8
	728	132,3
	999	98,8
0808 20 50	204	204,9
	388	81,9
	400	109,8
	512	81,1
	528	88,3
	999	113,2

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2020/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L 273 της 16.10.2001, σ. 6). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 419/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 6ης Μαρτίου 2002

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2390/1999 για τη θέσπιση των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1663/95 όσον αφορά τη μορφή και το περιεχόμενο των λογιστικών στοιχείων τα οποία κράτη μέλη πρέπει να θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής στο πλαίσιο της εκκαθάρισης των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 8,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1666/2000⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 21 και τις αντίστοιχες διατάξεις των άλλων κανονισμών περί κοινής οργάνωσης αγοράς στους τομείς των γεωργικών προϊόντων,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1663/95 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου όσον αφορά τη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2025/2001⁽⁵⁾, ορίζει ότι τα λογιστικά στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του προαναφερθέντος κανονισμού πρέπει να αποστέλλονται στην Επιτροπή μέχρι τις 10 Φεβρουαρίου του έτους που ακολουθεί το τέλος του σχετικού οικονομικού έτους. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2390/1999 της Επιτροπής⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1863/2001⁽⁷⁾, καθορίζει τη μορφή και το περιεχόμενο των λογιστικών στοιχείων τα οποία τα κράτη μέλη πρέπει να θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής στο πλαίσιο της εκκαθάρισης των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων. Είναι αναγκαίο να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2390/1999 προκειμένου να ευθυγραμμιστεί προς τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1663/95.

(2) Προκειμένου να καταστεί δυνατόν στην Επιτροπή να διαδραματίσει το ρόλο της στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής, θα πρέπει να είναι σε θέση να παρακολουθεί τις εξελίξεις στις αγορές των γεωργικών προϊόντων και να πραγματοποιεί οικονομικές προβλέψεις σε σχέση με τις αγορές αυτές. Οι κοινές οργάνωσεις αγοράς στους τομείς των γεωργικών προϊόντων προβλέπουν μια γενική υποχρέωση για τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να ανταλλάσσουν τις απαραίτητες πληροφορίες για την καλή λειτουργία των εν λόγω οργάνωσεων. Προς το σκοπό της επίβλεψης και της πρόβλεψης, θα πρέπει να καταστεί δυνατό να γίνεται χρήση των

λογιστικών πληροφοριών που παρέχονται από τα κράτη μέλη προς την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1663/95. Για το σκοπό αυτό, και με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών στο πλαίσιο των κοινών οργάνωσεων αγοράς, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2390/1999 θα πρέπει να υποστεί τροποποίηση, για να καταστήσει δυνατή την προαναφερθείσα χρήση των λογιστικών πληροφοριών.

- (3) Η προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽⁸⁾. Ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται πλήρως στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2390/1999. Κατά συνέπεια, όταν γίνεται χρήση των λογιστικών πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1663/95 για λόγους επίβλεψης και πρόβλεψης στο γεωργικό τομέα, η Επιτροπή πρέπει να λάβει τα ενδεδειγμένα μέτρα για την κατοχύρωση της ασφαλούς χρήσης των δεδομένων όπως απαιτείται από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001, ειδικότερα μέσω της ενοποίησης και του ανώνυμου χαρακτήρα των δεδομένων.
- (4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής του Ταμείου, καθώς και των σχετικών επιτροπών διαχείρισης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2390/1999 τροποποιείται ως εξής:

1. Ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2390/1999 της Επιτροπής, της 25ης Οκτωβρίου 1999, για τον προσδιορισμό της μορφής και του περιεχομένου των λογιστικών στοιχείων, τα οποία πρέπει να υποβάλλονται στην Επιτροπή προς το σκοπό της εκκαθάρισης των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, τόσο για λόγους επίβλεψης όσο και πρόβλεψης».

2. Στο άρθρο 1, οι όροι «άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1663/95» αντικαθίστανται από τους όρους «άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1663/95».

⁽¹⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103.

⁽²⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.

⁽³⁾ ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 158 της 8.7.1995, σ. 6.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 274 της 17.10.2001, σ. 3.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 295 της 16.11.1999, σ. 1.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 259 της 27.9.2001, σ. 1.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.

3. Το άρθρο 2 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 2

1. Οι λογιστικές πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1663/95 χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή αποκλειστικά προς το σκοπό:

- α) της εκπλήρωσης των καθηκόντων της στο πλαίσιο της εκκαθάρισης των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1258/1999.
- β) της επίβλεψης των εξελίξεων και της δημιουργίας προβλέψεων στον γεωργικό τομέα.

2. Εφόσον οι λογιστικές πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν προσωρινά στοιχεία που απολαύουν προστασίας βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*), η Επιτροπή θα λάβει τα ενδεδειγμένα μέτρα με σκοπό την κατο-

χύρωση της ασφαλούς χρήσης των δεδομένων που απαιτούνται από τον εν λόγω κανονισμό. Ειδικότερα, εάν οι λογιστικές πληροφορίες χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή για το σκοπό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β), η Επιτροπή θα καταστήσει τα στοιχεία αυτά ανώνυμα και θα τα επεξεργάζεται αποκλειστικά με συγκεντρωτική μορφή.

3. Η Επιτροπή πρέπει να εξασφαλίσει ότι οι λογιστικές πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διατηρούνται εμπιστευτικές και ασφαλείς.

(*) ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 6 Μαρτίου 2002.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 420/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 6ης Μαρτίου 2002****που προβλέπει νέα χορήγηση δικαιωμάτων εισαγωγής βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1095/2001 για τα νέα άρρενα βοοειδή που προορίζονται για πάχυνση**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1095/2001 της Επιτροπής, της 5ης Ιουνίου 2001, για το άνοιγμα και τη διαχείριση δασμολογικής ποσόστωσης για την εισαγωγή νεαρών αρρένων βοειδών που προορίζονται για πάχυνση (από 1ης Ιουλίου 2001 έως 30 Ιουνίου 2002) ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1095/2001 προβλέπει στο άρθρο 1, για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2001 έως 30 Ιουνίου 2002, το άνοιγμα δασμολογικής ποσόστωσης 169 000 νεαρών αρρένων βοοειδών βάρους που δεν υπερβαίνει τα 300 χιλιόγραμμα και που

προορίζονται για πάχυνση. Ο εν λόγω κανονισμός προβλέπει στο άρθρο 9 νέα χορήγηση ποσοτήτων που δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο αίτησης πιστοποιητικού εισαγωγής στις 22 Φεβρουαρίου 2002,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι ποσότητες που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1095/2001 ανέρχονται σε 17 223 κεφαλές.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 7 Μαρτίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 6 Μαρτίου 2002.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 150 της 6.6.2001, σ. 25.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 421/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 6ης Μαρτίου 2002

για καθορισμό, για τον μήνα Φεβρουάριο 2002, της ειδικής συναλλαγματικής ισοτιμίας για τη μετατροπή του επιστρεφόμενου ποσού των δαπανών αποθεματοποίησης στον τομέα της ζάχαρης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2799/98 του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1998, για τον καθορισμό του αγρονομισματικού καθεστώτος του ευρώ ⁽¹⁾,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1713/93 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1993, περί ειδικών λεπτομερειών εφαρμογής του γεωργικού συντελεστή μετατροπής στον τομέα της ζάχαρης ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1509/2001 ⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 1 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1878/2001 της Επιτροπής, της 26ης Σεπτεμβρίου 2001, για τη θέσπιση μεταβατικών μέτρων του καθεστώτος εξισορρόπησης δαπανών αποθεματοποίησης στον τομέα της ζάχαρης ⁽⁴⁾ ορίζει ότι το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2038/1999 του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1999, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης ⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1527/2000 της Επιτροπής ⁽⁶⁾, παραμένει ισχύον για τις ποσότητες ζάχαρης που μεταφέρθηκαν από την περίοδο εμπορίας 2000/2001 για λογαριασμό της περιόδου εμπορίας 2001/2002.
- (2) Το άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1713/93 ορίζει ότι το επιστρεφόμενο ποσό των δαπανών αποθεματοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2038/1999, μετατρέπεται σε εθνικό νόμισμα βάσει ειδικού γεωργικού συντελεστή μετατροπής, ο οποίος υπολογίζεται pro rata temporis ως ο μέσος όρος

των γεωργικών συντελεστών μετατροπής που ισχύουν κατά τον μήνα της αποθεματοποίησης. Ο εν λόγω ειδικός γεωργικός συντελεστής πρέπει να καθορίζεται κάθε μήνα για τον προηγούμενο μήνα. Ο εν λόγω γεωργικός συντελεστής πρέπει να καθορίζεται κάθε μήνα για τον προηγούμενο μήνα. Ωστόσο για τα επιστρεφόμενα ποσά από την 1η Ιανουαρίου 1999, λόγω της εισαγωγής του αγρονομισματικού καθεστώτος του ευρώ από την ίδια αυτή ημερομηνία, πρέπει να περιοριστεί ο καθορισμός των συντελεστών μετατροπής στις ειδικές συναλλαγματικές ισοτιμίες μεταξύ του ευρώ και των εθνικών νομισμάτων των κρατών μελών που δεν έχουν εγκρίνει το ενιαίο νόμισμα.

- (3) Η εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων οδηγεί στον καθορισμό, για τον μήνα Φεβρουάριο 2002, της ειδικής συναλλαγματικής ισοτιμίας μετατροπής του επιστρεφόμενου ποσού των δαπανών αποθεματοποίησης στα διάφορα εθνικά νομίσματα, όπως αναφέρεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο ειδικός γεωργικός συντελεστής που πρέπει να χρησιμοποιείται για τη μετατροπή του επιστρεφόμενου ποσού των δαπανών αποθεματοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2038/1999 σε καθένα από τα εθνικά νομίσματα καθορίζεται, για τον μήνα Φεβρουάριο 2002, όπως αναφέρεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 7 Μαρτίου 2002.

Εφαρμόζεται από την 1η Φεβρουαρίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 6 Μαρτίου 2002.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 349 της 24.12.1998, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 159 της 1.7.1993, σ. 94.

⁽³⁾ ΕΕ L 200 της 25.7.2001, σ. 19.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 258 της 27.9.2001, σ. 9.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 252 της 25.9.1999, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 175 της 14.7.2000, σ. 59.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 6ης Μαρτίου 2002, για τον καθορισμό, για το μήνα Φεβρουάριο 2002, της ειδικής συναλλαγματικής ισοτιμίας για τη μετατροπή του επιστρεφόμενου ποσού των δαπανών αποδεματοποίησης στον τομέα της ζάχαρης

Ειδικές συναλλαγματικές ισοτιμίες		
1 ευρώ =	7,42959	δανικές κορόνες
	9,19024	σουηδικές κορόνες
	0,611821	στερλίνες

ΟΔΗΓΙΑ 2002/23/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 26ης Φεβρουαρίου 2002

για την τροποποίηση των παραρτημάτων των οδηγιών του Συμβουλίου 86/362/ΕΟΚ, 86/363/ΕΟΚ και 90/642/ΕΟΚ που αφορούν, αντιστοίχως, τον καθορισμό των ανωτάτων ορίων για τα υπολείμματα φυτοφαρμάκων πάνω και μέσα στα σιτηρά, στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης και σε ορισμένα προϊόντα φυτικής προέλευσης, συμπεριλαμβανομένων των οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 86/362/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1986, που αφορά τον καθορισμό των ανωτάτων περιεκτικοτήτων για τα υπολείμματα φυτοφαρμάκων μέσα και πάνω στα σιτηρά ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/57/ΕΚ της Επιτροπής ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 10,

την οδηγία 86/363/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1986, που αφορά τον καθορισμό των ανωτάτων περιεκτικοτήτων για τα υπολείμματα φυτοφαρμάκων πάνω και μέσα στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/57/ΕΚ, και ιδίως το άρθρο 10,

την οδηγία 90/642/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1990, για τον καθορισμό των ανωτάτων περιεκτικοτήτων για τα υπολείμματα φυτοφαρμάκων πάνω ή μέσα σε ορισμένα προϊόντα φυτικής προέλευσης, συμπεριλαμβανομένων των οπωροκηπευτικών ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/5/ΕΚ της Επιτροπής ⁽⁵⁾, και ιδίως το άρθρο 7,

την οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά ⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/103/ΕΚ της Επιτροπής ⁽⁷⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο στ),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Οι νέες δραστικές ουσίες flupyrsulfuron-methyl, pyrimetozine, azoxystrobin και kresoxim-methyl (στο εξής «οι σχετικές δραστικές ουσίες») έχουν συμπεριληφθεί στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ με τις οδηγίες της Επιτροπής 2001/49/ΕΚ ⁽⁸⁾, 2001/87/ΕΚ ⁽⁹⁾, 98/47/ΕΚ ⁽¹⁰⁾ και 1999/1/ΕΚ ⁽¹¹⁾ για χρήση, αντίστοιχα, ως ζιζανιοκτόνο στα σιτηρά, ως εντομοκτόνο στα σιτηρά, στα οπωροκηπευτικά στα όσπρια, στους ελαιούχους σπόρους και στον λυκίσκο, ως μυκητοκτόνο χωρίς συγκεκριμένη χρήση και ως μυκητοκτόνο στα σιτηρά, στα μηλοειδή και στα αμπέλια.
- (2) Η ένταξη στο παράρτημα I των σχετικών δραστικών ουσιών πραγματοποιήθηκε με βάση την εκτίμηση των υποβληθέντων στοιχείων σχετικά με τις προταθείσες χρήσεις. Τα στοιχεία που αφορούν τις χρήσεις αυτές υποβλήθηκαν από ορισμένα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο

στ) της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ. Τα διαθέσιμα στοιχεία έχουν επανεξεταστεί και επαρκούν για τον καθορισμό ορισμένων ανωτάτων ορίων υπολειμμάτων (εφεξής ΑΟΥ).

- (3) Σε περίπτωση που δεν υπάρχουν κοινοτικά ΑΟΥ ή προσωρινά MRLs, τα κράτη μέλη καθορίζουν προσωρινά εθνικά MRLs σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ, πριν να χορηγηθεί η άδεια στα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν τις εν λόγω δραστικές ουσίες.
- (4) Για την ένταξη στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ των σχετικών δραστικών ουσιών, οι τεχνικές και επιστημονικές αξιολογήσεις οι οποίες έλαβαν τη μορφή εκθέσεων εξέτασης της Επιτροπής ολοκληρώθηκαν στις 16 Οκτωβρίου 1998, στις 27 Απριλίου 2001, στις 22 Απριλίου 1998 και στις 27 Ιουλίου 2001 για τις kresoxim-methyl, flupyrsulfuron-methyl, azoxystrobin και pyrimetozine, αντιστοίχως. Στις εκθέσεις ανασκόπησης καθορίζεται η αποδεκτή ημερήσια δόση (εφεξής ΑΗΔ) (ADI) για την kresoxim-methyl σε 0,4 mg/kg βάρους σώματος ανά ημέρα, για την flupyrsulfuron-methyl καθορίστηκε σε 0,035 mg/kg βάρους σώματος ανά ημέρα, για την azoxystrobin σε 0,1 mg/kg βάρους σώματος ανά ημέρα και για την pyrimetozine σε 0,03 mg/kg βάρους σώματος ανά ημέρα. Η έκθεση των καταναλωτών, καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους, σε τρόφιμα για τα οποία έχουν χρησιμοποιηθεί οι σχετικές δραστικές ουσίες έχει εκτιμηθεί και αξιολογηθεί σύμφωνα με τις κοινοτικές διαδικασίες και πρακτικές, συνεκτιμώντας τις κατευθυντήριες οδηγίες που δημοσιεύθηκαν από την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας ⁽¹²⁾ και τη γνώμη της επιστημονικής επιτροπής φυτών ⁽¹³⁾ περί της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε και υπολογίστηκε ότι τα ΑΟΥ που προτείνονται δεν θα οδηγήσουν σε υπέρβαση αυτών των ΑΗΔ.
- (5) Δεν παρατηρήθηκαν οξείες τοξικές επιδράσεις που να απαιτούν τη θέσπιση μιας δόσης αναφοράς οξείας επίδρασης κατά την αξιολόγηση και τη συζήτηση που προηγήθηκε της προσθήκης των flupyrsulfuron-methyl, azoxystrobin και kresoxim-methyl στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ. Η δόση αναφοράς οξείας επίδρασης για την pyrimetozine ορίστηκε σε 0,1 mg/kg βάρους σώματος ανά ημέρα. Σύμφωνα με την αξιολόγηση για την έκθεση, τα προτεινόμενα ΑΟΥ δεν θα οδηγήσουν σε μη αποδεκτή οξεία έκθεση των καταναλωτών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 221 της 7.8.1986, σ. 37.

⁽²⁾ ΕΕ L 208 της 1.8.2001, σ. 36.

⁽³⁾ ΕΕ L 221 της 7.8.1986, σ. 43.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 350 της 14.12.1990, σ. 71.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 34 της 5.2.2002, σ. 7.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 230 της 19.8.1991, σ. 1.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 304 της 21.11.2001, σ. 14.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 176 της 29.6.2001, σ. 61.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 276 της 19.10.2001, σ. 17.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 191 της 7.7.1998, σ. 50.

⁽¹¹⁾ ΕΕ L 21 της 28.1.1999, σ. 21.

⁽¹²⁾ Κατευθυντήριες οδηγίες για την πρόληψη της λήψης υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων μέσω της τροφής (αναθεωρημένες), που καταρτίστηκαν από το επιστημονικό πρόγραμμα «GEMS/Food Programme» σε συνεργασία με την επιτροπή του κώδικα για τα υπολείμματα φυτοφαρμάκων, που δημοσιεύθηκαν από την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας το 1997 (WHO/FSE/FOS/97.7).

⁽¹³⁾ Γνώμη της επιστημονικής επιτροπής φυτών όσον αφορά ζητήματα σχετικά με την τροποποίηση των παραρτημάτων των οδηγιών του Συμβουλίου 86/362/ΕΟΚ, 86/363/ΕΟΚ και 90/642/ΕΟΚ (Γνώμη που διατύπωσε η επιστημονική επιτροπή φυτών στις 14 Ιουλίου 1998) (http://europa.eu.int/comm/dg24/health/sc/scp/out21_en.html).

(6) Για να εξασφαλιστεί η ενδεδειγμένη προστασία των καταναλωτών από την έκθεση σε υπολείμματα πάνω και μέσα σε προϊόντα για τα οποία δεν έχει χορηγηθεί έγκριση, είναι σκόπιμο να καθοριστούν προσωρινά ΑΟΥ στο χαμηλότερο όριο αναλυτικού προσδιορισμού για όλα τα προϊόντα αυτά που καλύπτονται από τις οδηγίες 86/362/ΕΟΚ, 86/363/ΕΟΚ και 90/462/ΕΟΚ. Ο καθορισμός, σε κοινοτική κλίμακα, των εν λόγω προσωρινών ΑΟΥ δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να καθορίσουν προσωρινά ΑΟΥ για τις flupyrsulfuron-methyl, pymetrozine, azoxystrobin και kresoxim-methyl σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ και το παράρτημα VI της οδηγίας αυτής. Η περίοδος η οποία θεωρείται επαρκής για τον εντοπισμό των περισσότερων περαιτέρω χρήσεων των σχετικών δραστικών ουσιών είναι τέσσερα έτη. Μετά την παρέλευση της περιόδου αυτής πρέπει να καταστούν οριστικά τα εν λόγω προσωρινά ΑΟΥ.

(7) Η Κοινότητα κοινοποίησε το σχέδιο οδηγίας της Επιτροπής στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου και οι παρατηρήσεις που εστάλησαν ελήφθησαν υπόψη κατά την ολοκλήρωση της οδηγίας. Με βάση την υποβολή αποδεκτών στοιχείων, η Επιτροπή μπορεί να εξετάσει τα ΑΟΥ για ειδικούς συνδυασμούς φυτοφαρμάκων/καλλιεργειών που χρησιμοποιούνται σε τρίτες χώρες.

(8) Έχουν ληφθεί υπόψη η γνώμη της επιστημονικής επιτροπής φυτών, και ιδίως οι συμβουλές της και οι συστάσεις που αφορούν την προστασία των καταναλωτών από τρόφιμα για τα οποία έχουν χρησιμοποιηθεί φυτοφάρμακα.

(9) Η παρούσα οδηγία είναι σύμφωνη με τη γνώμη της μόνιμης φυτοϋγειονομικής Επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στο μέρος Α του παραρτήματος II της οδηγίας 86/362/ΕΟΚ προστίθενται τα ακόλουθα ανώτατα όρια υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων:

Υπολείμματα φυτοφαρμάκων	Ανώτατο όριο (σε mg/kg)
Flupyrsulfuron-methyl	0,02 (*) (P) Σιτηρά
Pymetrozine	0,02 (*) (P) Σιτηρά

(*) Αναφέρεται στο κατώτερο όριο αναλυτικού προσδιορισμού.

(P) Αναφέρεται στο προσωρινό ανώτατο όριο υπολειμμάτων. Όταν τα ανώτατα όρια υπολειμμάτων για τις flupyrsulfuronmethyl και pymetrozine που αφορούν τα γεωργικά προϊόντα τα οποία απαριθμούνται στο παράρτημα II της οδηγίας 86/362/ΕΟΚ φέρουν την ένδειξη «(P)», σημαίνει ότι είναι προσωρινά, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ.

Την 1η Δεκεμβρίου 2005, τα προσωρινά ανώτατα όρια υπολειμμάτων για τις flupyrsulfuronmethyl και pymetrozine θα παύσουν να είναι προσωρινά και θα καταστούν οριστικά κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 86/362/ΕΟΚ.

Άρθρο 2

Στο μέρος Β του παραρτήματος II της οδηγίας 86/363/ΕΟΚ προστίθενται τα ακόλουθα υπολείμματα φυτοφαρμάκων:

Υπολείμματα φυτοφαρμάκων	Ανώτατο όριο (mg/kg)		
	Στο κρέας, συμπεριλαμβανομένου του λίπους, τα παρασκευάσματα κρέατος, τα παραπροϊόντα σφαγίων και τα ζωικά λίπη που εμφανίζονται στο παράρτημα I και υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, ex 0208, 0209 00, 0210, 1601 00, 1602,	Στο γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα που εμφανίζονται στο παράρτημα I και υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0401, 0402, 0405 00 και 0406	Στα νωπά αυγά χωρίς κέλυφος τα αυγά των πτηνών και τους κρόκους αυγού που εμφανίζονται στο παράρτημα I και υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0407 00 και 0408
Pymetrozine	0,01 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,01 (*) (P)

(*) Αναφέρεται στο κατώτερο όριο αναλυτικού προσδιορισμού.

(P) Αναφέρεται στο προσωρινό ανώτερο όριο υπολειμμάτων. Όταν τα ανώτατα όρια υπολειμμάτων για την pymetrozine που αφορούν τα γεωργικά προϊόντα τα οποία απαριθμούνται στο παράρτημα II της οδηγίας 86/363/ΕΟΚ φέρουν ένδειξη «(P)» σημαίνει ότι είναι προσωρινά, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ.

Την 1η Δεκεμβρίου 2005, τα προσωρινά ανώτατα όρια υπολειμμάτων για την pymetrozine θα παύσουν να είναι προσωρινά και θα καταστούν οριστικά κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 86/363/ΕΟΚ.

Άρθρο 3

Τα ανώτατα όρια υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων για τις flupyrsulfuron-methyl και pymetrozine του παραρτήματος της παρούσας οδηγίας προστίθενται στο παράρτημα II της οδηγίας 90/642/ΕΟΚ. Τα ανώτατα όρια υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων για την azoxystrobin του παραρτήματος της παρούσας οδηγίας αντικαθιστούν εκείνα της οδηγίας 90/642/ΕΟΚ.

Άρθρο 4

Τα προσωρινά ανώτατα όρια υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων για την kresoxim-methyl του παραρτήματος II της οδηγίας 90/642/ΕΟΚ τροποποιούνται σε 0,2 mg/kg ^(P) για τις φράουλες. ^(P) αναφέρεται στο προσωρινό ανώτατο όριο υπολειμμάτων.

Για την kresoxim-methyl τα προσωρινά ΑΟΥ θα καταστούν οριστικά στις 19 Οκτωβρίου 2004.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ, το αργότερο στις 31 Αυγούστου 2002, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.
2. Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την 1η Σεπτεμβρίου 2002.
3. Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες παραπέμπουν στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από τέτοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 6

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 26 Φεβρουαρίου 2002.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ομάδες και παραδείγματα μεμονωμένων προϊόντων για τα οποία ισχύουν τα ανώτατα όρια	Υπολείμματα φυτοφαρμάκων και ανώτατα επίπεδα υπολειμμάτων (mg/kg)		
	Flupyr-sulfuron- methyl	Azoxystrobin	Pymetrozine
1. Καρποί, νωποί, αποξηραμένοι ή άψητοι, συντηρούμενοι με ψύξη, χωρίς προσθήκη ζάχαρης· ακρόδρυα	0,02 (P) (*)		
i) ΕΣΠΕΡΟΕΙΔΗ Γκρέιπ-φρουτ Λεμόνια Γλυκολέμονα (Limes) Μανταρίνια (συμπεριλαμβάνονται οι κλημεντίνες και άλλα υβρίδια) Πορτοκάλια Φράπες Άλλα		1 (P)	0,3 (P)
ii) ΑΚΡΟΔΡΥΑ (με ή χωρίς κέλυφος) Αμύγδαλα Καρύδια Βραζιλίας Ανακάρδια (Κάσιους) Κάστανα Καρύδες Φουντούκια Μακαντάμια Καρύδια πεκάν Κουκουνάρια Φυστίκια Κοινά καρύδια Άλλα		0,1 (P) (*)	0,02 (P) (*)
iii) ΜΗΛΟΕΙΔΗ Μήλα Αχλάδια Κυδώνια Άλλα		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
iv) ΠΗΡΥΝΟΚΑΡΠΑ Βερίκοκα Κεράσια Ροδάκινα (συμπεριλαμβάνονται νεκταρίνια και παρόμοια υβρίδια) Δαμάσκηνα Άλλα		0,05 (P) (*)	0,05 (P) 0,05 (P) 0,02 (P) (*)
v) ΜΟΥΡΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΙ ΚΑΡΠΟΙ α) Επιτραπέζια και οινοποιήσιμα σταφύλια Επιτραπέζια σταφύλια Οινοποιήσιμα σταφύλια β) Φράουλες (εκτός από τις αγριοφράουλες) γ) Καρποί βάτου (εκτός από τους άγριους) Βατόμουρα Καρποί ασπροβατομουριάς Καρποί του είδους Rubus loganobaccus (Loganberries) Σμέουρα Άλλα		2 2 (P) 0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)

Ομάδες και παραδείγματα μεμονωμένων προϊόντων για τα οποία ισχύουν τα ανώτατα όρια	Υπολείμματα φυτοφαρμάκων και ανώτατα επίπεδα υπολειμμάτων (mg/kg)		
	Flupyrsulfuron- methyl	Azoxystrobin	Pymetrozine
δ) Άλλοι μικροί καρποί και μούρα (εκτός από τους άγριους) Μύρτιλλα (καρποί του είδους <i>Vaccinium myrtillus</i>) Μύρτιλλα μακρόκαρπα Φραγκοστάφυλα (κόκκινα, άσπρα ή μαύρα) Πράσινα φραγκοστάφυλα Άλλα		0,05 (P) (*)	
ε) Άγρια μούρα και άγριοι καρποί		0,05 (P) (*)	
vi) ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΡΟΥΤΑ Αβοκάντο Μπανάνες Χουρμάδες Σύκα Ακτινίδια Κουμκουάτ Λίτσι Μάνγκο Ελιές Καρποί της πασιφλόρας Ανανάς Ρόδια Άλλα		2	0,02 (P) (*)
2. Λαχανικά, νωπά ή άβραστα κατεψυγμένα ή αποξηραμένα	0,02 (P) (*)	0,05 (P) (*)	
i) ΡΙΖΩΜΑΤΩΔΗ ΚΑΙ ΚΟΝΔΥΛΩΔΗ ΛΑΧΑΝΙΚΑ Παντζάρια Καρότα Ρεπανοσέλινα Χρένα Κόνδυλοι ηλιάνθου Παστινάκη Ρίζες μαϊντανού Ραπάνια Λαγόχορτα Γλυκοπατάτες Γουλιά (είδος κράμβης) Γογγύλια Κόνδυλοι της διοσκορέας Άλλα		0,2 (P) 0,2 (P) 0,2 (P) 0,2 (P) 0,2 (P) 0,2 (P) 0,2 (P) 0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
ii) ΒΟΛΒΩΔΗ ΛΑΧΑΝΙΚΑ Σκόρδα Κρεμμύδια Ασκαλώνια (εσαλότ) Φρέσκα κρεμμύδια ανοιξιάρικα Άλλα		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
iii) ΚΑΡΠΟΦΟΡΑ ΛΑΧΑΝΙΚΑ α) Σολανώδη Τομάτες Πιπεριές Μελιτζάνες Άλλα		2 (P) 2 (P) 2 (P) 0,05 (P) (*)	0,5 (P) 1 (P) 0,5 (P) 0,02 (P) (*)

Ομάδες και παραδείγματα μεμονωμένων προϊόντων για τα οποία ισχύουν τα ανώτατα όρια	Υπολείμματα φυτοφαρμάκων και ανώτατα επίπεδα υπολειμμάτων (mg/kg)		
	Flupyr-sulfuron- methyl	Azoxystrobin	Pymetrozine
β) Κολοκυνθοειδή με βρώσιμο φλοιό Αγγούρια Αγγουράκια Κολοκυθάκια Άλλα		1 (P)	0,5 (P)
γ) Κολοκυνθοειδή με μή βρώσιμο φλοιό Πεπόνια Κολοκύθες Καρπούζια Άλλα		0,5 (P)	0,2 (P)
δ) Γλυκό καλαμπόκι		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
iv) ΚΡΑΜΒΕΣ		0,05 (P) (*)	
α) Ανθοκράμβες Μπρόκολα Κουνουπίδια Άλλα			0,02 (P) (*)
β) Κεφαλωτές κράμβες Λάχανα Βρυξελλών Λάχανα (κεφαλωτά) Άλλα			0,05 (P) 0,02 (P) (*)
γ) Φυλλώδεις κράμβες Κινέζικα λάχανα Λαχανίδες Άλλα			0,02 (P) (*)
δ) Γογγυλοκράμβες			0,02 (P) (*)
v) ΦΥΛΛΩΔΗ ΛΑΧΑΝΙΚΑ ΚΑΙ ΝΩΠΑ ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ ΦΥΤΑ			
α) Μαρούλια και παρόμοια Κάρδαμο Λυκοτρίβολο Μαρούλι Σκαρόλια Άλλα		3 (P)	1 (P)
β) Σπανάκι και παρόμοια Σπανάκια Σέσκουλα Άλλα		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
γ) Νεροκάρδαμο		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
δ) Ραδίκι Witloof		0,2 (P)	0,02 (P) (*)
ε) Αρωματικά φυτά Σκαντζίκι (Φραγκομαϊντανός) Σχοινόπρασο Μαϊντανός Φύλλα σέλινου Άλλα		0,05 (P) (*)	1 (P)
vi) ΨΥΧΑΝΘΗ (νωπά) Φασόλια (με το λοβό) Φασόλια (χωρίς λοβό) Μπιζέλια (με το λοβό)		1 (P) 0,5 (P)	0,02 (P) (*)

Ομάδες και παραδείγματα μεμονωμένων προϊόντων για τα οποία ισχύουν τα ανώτατα όρια	Υπολείμματα φυτοφαρμάκων και ανώτατα επίπεδα υπολειμμάτων (mg/kg)		
	Flupyr-sulfuron- methyl	Azoxystrobin	Pymetrozine
Μπιζέλια (χωρίς λοβό) Άλλα		0,2 (p) 0,05 (p) (*)	
vii) ΣΤΕΛΕΧΩΔΗ ΛΑΧΑΝΙΚΑ (νωπά) Σπαράγγια Άγριες αγγινάρες Σέλινα Μάραθο Αγγινάρες Πράσα Ραβέντι Άλλα			0,02 (p) (*)
viii) ΕΙΔΗ ΜΑΝΙΤΑΡΙΩΝ α) Καλλιεργούμενα μανιτάρια β) Άγρια μανιτάρια		5 (p) 1 (p) 0,1 (p) 0,05 (p) (*) 0,05 (p) (*)	
3. Όσπρια Φασόλια Φακές Μπιζέλια Άλλα	0,02 (p) (*)	0,1 (p)	0,02 (p) (*)
4. Ελαιούχοι σπόροι Λινόσπορος Αραχίδες (Αράπικα φυστίκια) Σπόροι παπαρούνας Σπόροι σουσαμιού Σπόροι ηλιάνθου Σπόροι ελαιοκράμβης Σόγια Σινάπι Βαμβακόσπορος Άλλα	0,05 (p) (*)	0,05 (p) (*)	
5. Πατάτες Πατάτες (φρέσκες) Πατάτες (αποθηκευμένες)	0,02 (p) (*)	0,05 (p) (*)	0,05 (p) 0,02 (p) (*) 0,02 (p) (*)
6. Τσάι (φύλλα και στελέχη του φυτού <i>Camellia sinensis</i> , αποξηραμένα τα οποία έχουν ή δεν έχουν υποστεί ζύμωση)	0,05 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)
7. Λυκίσκος (αποξηραμένος), συμπεριλαμβανομένων των δισκίων λυκί- σκου και της μη συμπυκνωμένης σκόνης	0,05 (p) (*)	20 (p)	5 (p)

(p) Αναφέρεται στο προσωρινό ανώτατο όριο υπολειμμάτων. Όταν τα ανώτατα όρια υπολειμμάτων για τις flupyr-sulfuron-methyl, pymetrozine και azoxystrobin που αφορούν τα γεωργικά προϊόντα τα οποία απαριθμούνται στο παράρτημα II της οδηγίας 90/642/ΕΟΚ φέρουν την ένδειξη «(p)» σημαίνει ότι είναι προσωρινά, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ.

Την 1η Δεκεμβρίου 2005, τα προσωρινά ανώτατα όρια υπολειμμάτων για τις flupyr-sulfuron-methyl και pymetrozine θα παύσουν να είναι προσωρινά και θα καταστούν οριστικά κατά την έννοια του άρθρου 3 της οδηγίας 90/642/ΕΟΚ. Για την azoxystrobin θα καταστούν οριστικά την 1η Αυγούστου 2003.

(*) Αναφέρεται στο κατώτερο όριο αναλυτικού προσδιορισμού.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 28ης Φεβρουαρίου 2002

σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν

(2002/192/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

το άρθρο 4 του προσαρτημένου στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας πρωτοκόλλου για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής αναφερόμενο ως «πρωτόκολλο Σένγκεν»),

το αίτημα της κυβέρνησης της Ιρλανδίας το οποίο διατυπώθηκε με τις επιστολές της της 16ης Ιουνίου 2000 και της 1ης Νοεμβρίου 2001 προς τον Πρόεδρο του Συμβουλίου να συμμετέχει σε ορισμένες διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες παρατίθενται στις εν λόγω επιστολές,

τη γνώμη της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 2000 για το αίτημα αυτό,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ιρλανδία έχει μια ειδική θέση σχετικά με τα ζητήματα που καλύπτονται από τον τίτλο IV του τρίτου μέρους της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως αναγνωρίζεται στο πρωτόκολλο για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας και στο πρωτόκολλο για την εφαρμογή ορισμένων πτυχών του άρθρου 14 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία, που προσαρτώνται, δυνάμει της συνθήκης του Άμστερνταμ, στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.
- (2) Το κεκτημένο του Σένγκεν έχει σχεδιασθεί και λειτουργεί ως ένα συνεκτικό σύνολο, το οποίο πρέπει να γίνει εξ ολοκλήρου αποδεκτό και να εφαρμοσθεί από όλα τα κράτη που υποστηρίζουν την αρχή της κατάργησης των ελέγχων επί των προσώπων στα κοινά σύνορά τους.
- (3) Το πρωτόκολλο Σένγκεν προβλέπει ότι η Ιρλανδία μπορεί να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν, λόγω της προαναφερθείσας ειδικής θέσης της Ιρλανδίας.
- (4) Η Ιρλανδία θα αναλάβει τις υποχρεώσεις κράτους μέλους που απορρέουν από τα άρθρα της σύμβασης Σένγκεν του 1990, όπως απαριθμούνται στην παρούσα απόφαση.

- (5) Όσον αφορά την προαναφερόμενη ειδική θέση της Ιρλανδίας, η Ιρλανδία δεν θα συμμετέχει δυνάμει της παρούσας απόφασης, στις διατάξεις της σύμβασης του 1990 για την εφαρμογή της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 («σύμβαση Σένγκεν») που αφορούν τα σύνορα.
- (6) Λόγω της σοβαρότητας των ζητημάτων που ρυθμίζονται από τα άρθρα 26 και 27 της σύμβασης Σένγκεν, η Ιρλανδία θα εφαρμόσει τα εν λόγω άρθρα, και τα μέτρα που αναφέρονται στην παρούσα απόφαση τα οποία βασίζονται στα άρθρα αυτά.
- (7) Η Ιρλανδία έχει ζητήσει να συμμετάσχει σε όλες τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν που αφορούν την εγκατάσταση και τη λειτουργία του συστήματος πληροφοριών Σένγκεν (εφεξής αναφερόμενου ως «SIS»), εκτός από τις διατάξεις που αφορούν τις καταχωρήσεις του άρθρου 96 της σύμβασης Σένγκεν και τις λοιπές διατάξεις που συνδέονται με τις καταχωρήσεις αυτές.
- (8) Κατά την άποψη του Συμβουλίου, οιαδήποτε επί μέρους συμμετοχή της Ιρλανδίας στο κεκτημένο του Σένγκεν, πρέπει να σέβεται τη συνοχή των συγκεκριμένων τομέων, που αποτελούν το σύνολο του κεκτημένου αυτού.
- (9) Το Συμβούλιο αναγνωρίζει επομένως το δικαίωμα της Ιρλανδίας να υποβάλει, σύμφωνα με το άρθρο 4 του πρωτοκόλλου του Σένγκεν, αίτημα επιμέρους συμμετοχής, σημειώνοντας συγχρόνως ότι είναι αναγκαίο να εξετασθεί ο αντίκτυπος της συμμετοχής της Ιρλανδίας στις διατάξεις που αφορούν την εγκατάσταση και τη λειτουργία του SIS, όσον αφορά την ερμηνεία των λοιπών σχετικών διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις της συμμετοχής αυτής.
- (10) Έχει τηρηθεί η διαδικασία του άρθρου 2 παράγραφος 1 της συμφωνίας που συνήφθη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και από τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τον καθορισμό των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων μεταξύ της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, αφενός, και της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας, αφετέρου, στους τομείς του κεκτημένου του Σένγκεν που ισχύουν για τα κράτη αυτά ⁽¹⁾,

(¹) ΕΕ L 15 της 20.1.2000, σ. 2.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η Ιρλανδία συμμετέχει στις ακόλουθες διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν:

α) σχετικά με τις διατάξεις της σύμβασης του Σένγκεν, την τελική πράξη και τις κοινές δηλώσεις της:

- i) άρθρα 26 και 27·
άρθρο 39·
άρθρο 44·
άρθρα 46 και 47, εκτός από το άρθρο 47 παράγραφος 2 στοιχείο γ)·
άρθρα 48 έως 51·
άρθρα 52 και 53·
άρθρα 54 έως 58·
άρθρο 59·
άρθρα 61 έως 66·
άρθρα 67 έως 69·
άρθρα 71 έως 73·
άρθρα 75 και 76·
άρθρα 126 έως 130, στο βαθμό που συνδέονται με τις διατάξεις στις οποίες συμμετέχει η Ιρλανδία δυνάμει του παρόντος στοιχείου·
κοινή δήλωση 3 στην τελική πράξη σχετικά με το άρθρο 71 παράγραφος 2·

ii) οι ακόλουθες διατάξεις σχετικά με το σύστημα πληροφοριών Σένγκεν, στο βαθμό που δεν συνδέονται με το άρθρο 96:

- άρθρο 92·
άρθρα 93 έως 95·
άρθρα 97 έως 100·
άρθρο 101, εκτός της παραγράφου 2·
άρθρα 102 έως 108·
άρθρα 109 έως 111, όσον αφορά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που καταχωρούνται στο εθνικό τμήμα της Ιρλανδίας·
άρθρα 112 και 113·
άρθρο 114, όσον αφορά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που καταχωρούνται στο εθνικό τμήμα του SIS της Ιρλανδίας·
άρθρα 115 έως 118·

iii) λοιπές διατάξεις σχετικά με το σύστημα πληροφοριών Σένγκεν:

- άρθρο 119·

β) σχετικά με τις διατάξεις των συμφωνιών προσχώρησης στη σύμβαση του Σένγκεν, τις τελικές πράξεις και τις κοινές δηλώσεις τους:

- i) η συμφωνία που υπεγράφη στις 27 Νοεμβρίου 1990 για την προσχώρηση της Ιταλικής Δημοκρατίας: άρθρο 4·
- ii) η συμφωνία που υπεγράφη στις 25 Ιουνίου 1991 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας: άρθρο 4 και τελική πράξη μέρος III δήλωση 2·

iii) η συμφωνία που υπεγράφη στις 25 Ιουνίου 1991 για την προσχώρηση της Πορτογαλικής Δημοκρατίας: άρθρα 4, 5 και 6·

iv) η συμφωνία που υπεγράφη στις 6 Νοεμβρίου 1992 για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας: άρθρα 3, 4 και 5 και τελική πράξη μέρος III δήλωση 2·

v) η συμφωνία που υπεγράφη στις 28 Απριλίου 1995 για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας: άρθρο 4·

vi) η συμφωνία που υπεγράφη στις 19 Δεκεμβρίου 1996 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας: άρθρα 4 και 6 και τελική πράξη μέρος II κοινή δήλωση 3·

vii) η συμφωνία που υπεγράφη στις 19 Δεκεμβρίου 1996 για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Φινλανδίας: άρθρα 4 και 5 και τελική πράξη μέρος II κοινή δήλωση 3·

viii) η συμφωνία που υπεγράφη στις 19 Δεκεμβρίου 1996 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Σουηδίας: άρθρα 4 και 5 και τελική πράξη μέρος II κοινή δήλωση 3·

γ) σχετικά με τις διατάξεις των ακόλουθων αποφάσεων της εκτελεστικής επιτροπής που συνεστήθη δυνάμει της σύμβασης του Σένγκεν, εφόσον συνδέονται με τις διατάξεις στις οποίες η Ιρλανδία συμμετέχει δυνάμει του στοιχείου α):

i) SCH/Com-ex (93) 14 (βελτίωση της συνεργασίας στην πράξη μεταξύ των δικαστικών αρχών για καταπολέμηση της διακίνησης ναρκωτικών)·

SCH/Com-ex (94) 28 rev (πιστοποιητικό που προβλέπεται στο άρθρο 75 για την μεταφορά ναρκωτικών ή/και ψυχοτρόπων ουσιών)·

SCH/COM-ex (98) 26 def (σύσταση της μόνιμης επιτροπής της σύμβασης περί εφαρμογής του Σένγκεν), υπό την επιφύλαξη μιας εσωτερικής ρύθμισης εξειδικεύουσας τις λεπτομέρειες συμμετοχής των ιρλανδών εμπειρογνομόνων σε αποστολές που πραγματοποιούνται υπό την αιγίδα της αρμόδιας ομάδας εργασίας του Συμβουλίου·

SCH/Com-ex (98) 51 rev 3 (διασυνοριακή συνεργασία της αστυνομίας στον τομέα πρόληψης και εξακρίβωσης του εγκλήματος, όταν ζητηθεί)·

SCH/Com-ex (98) 52 (εγχειρίδιο για τη διασυνοριακή συνεργασία της αστυνομίας)·

SCH/Com-ex (99) 1 rev 2 (κατάσταση σχετικά με τα ναρκωτικά)·

SCH/Com-ex (99) 6 (τηλεπικοινωνίες)·

SCH/Com-ex (99) 8 rev 2 (αμοιβές πληροφοριοδοτών)·

SCH/Com-ex (99) 11 rev 2 (συμφωνία για τη συνεργασία σε δίκες σχετικά με τροχαίες παραβάσεις)·

SCH/Com-ex (99) 18 (βελτίωση της συνεργασίας της αστυνομίας όσον αφορά την πρόληψη και εξακρίβωση εγκλημάτων)·

ii) SCH/Com-ex (97) 2 rev 2 (κατακύρωση της προσφοράς για την προκαταρκτική μελέτη του SIS II)·

SCH/Com-ex (97) 18 (συνεισφορές της Νορβηγίας και της Ισλανδίας στο κόστος λειτουργίας του C.SIS)·

SCH/Com-ex (97) 24 (μέλλον του SIS)·

SCH/Com-ex (97) 35 (δημοσιονομικοί κανονισμοί του C.SIS)·

SCH/Com-ex (98) 11 (το C.SIS με 15/18 συνδέσεις)·

SCH/Com-ex (99) 5 (εγχειρίδιο Sirene)·

δ) σχετικά με τις διατάξεις των ακόλουθων δηλώσεων της εκτελεστικής επιτροπής που συνεστήθη δυνάμει της σύμβασης του Σένγκεν, στο βαθμό που συνδέονται με τις διατάξεις στις οποίες η Ιρλανδία συμμετέχει δυνάμει του στοιχείου α):

i) SCH/Com-ex (96) decl 6 rev 2 (δήλωση για την έκδοση)·

ii) SCH/Com-ex (97) decl 13 rev 2 (απαγωγή ανηλίκων)·

SCH/Com-ex (99) decl 2 rev (διάρθρωση του SIS).

Άρθρο 2

1. Το αρμόδιο υπουργείο που αναφέρεται στην διάταξη του άρθρου 65 παράγραφος 2 της σύμβασης του Σένγκεν είναι το υπουργείο Δικαιοσύνης, Ισότητας και Νομοθετικής Μεταρρύθμισης.

2. Η Ιρλανδία συμμετέχει στις ακόλουθες πράξεις του Συμβουλίου:

α) στην απόφαση 2000/586/ΔΕΥ, της 28ης Σεπτεμβρίου 2000, περί διαδικασίας τροποποιήσεως του άρθρου 40 παράγραφοι 4 και 5, του άρθρου 41 παράγραφος 7 και του άρθρου 65 παράγραφος 2 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα ⁽¹⁾, στο βαθμό που η απόφαση αυτή συνδέεται με το άρθρο 65 παράγραφος 2 της σύμβασης του 1990·

β) στην απόφαση 2001/40/ΕΚ, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων απομάκρυνσης υπηκόων τρίτων χωρών ⁽²⁾·

γ) στην οδηγία 2001/51/ΕΚ, της 28ης Ιουνίου 2001, για τη συμπλήρωση των διατάξεων του άρθρου 26 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 ⁽³⁾.

Άρθρο 3

Η αντιπροσωπία στην κοινή αρχή ελέγχου, που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 115 της σύμβασης του Σένγκεν, και αντιπροσωπεύει την εθνική αρχή ελέγχου της Ιρλανδίας, δεν έχει δικαίωμα συμμετοχής σε διαδικασίες ψηφοφορίας εντός της κοινής αρχής ελέγχου για ζητήματα σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν ή περαιτέρω ανάπτυξης του κεκτημένου του Σένγκεν, στα οποία δεν συμμετέχει η Ιρλανδία.

Άρθρο 4

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 3, οι διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 τίθενται σε εφαρμογή, μεταξύ της Ιρλανδίας και των κρατών μελών και άλλων κρατών στα οποία οι διατάξεις αυτές ισχύουν ήδη, όταν θα έχουν πληρωθεί οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων σε όλα αυτά τα κράτη μέλη και τα άλλα κράτη, με απόφαση που θα λάβει το

Συμβούλιο. Το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να καθορίσει διαφορετικές ημερομηνίες για την έναρξη εφαρμογής των διαφόρων διατάξεων ανά τομέα.

2. Πριν να αρχίσουν να εφαρμόζονται οι αναφερόμενες στο άρθρο 1 διατάξεις σύμφωνα με την παράγραφο 1, το Συμβούλιο αποφασίζει για τις νομικές και τεχνικές λεπτομέρειες, όσον αφορά τη συμμετοχή της Ιρλανδίας στο στοιχείο α) σημεία ii) και iii), στο στοιχείο γ) σημείο ii) και στο στοιχείο δ) σημείο ii) του άρθρου 1, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων περί προστασίας δεδομένων.

3. Κάθε απόφαση δυνάμει των παραγράφων 1, 2 και 3 λαμβάνεται από το Συμβούλιο, με ομοφωνία των μελών του που αναφέρονται στο άρθρο 1 του πρωτοκόλλου του Σένγκεν και του αντιπροσώπου της κυβέρνησης της Ιρλανδίας. Ο αντιπρόσωπος της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου συμμετέχει επίσης στις αποφάσεις που λαμβάνονται από το Συμβούλιο δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 5

1. Η Ιρλανδία δεσμεύεται από τις ακόλουθες πράξεις του Συμβουλίου:

α) την απόφαση 1999/323/ΕΚ, της 3ης Μαΐου 1999, σχετικά με τη θέσπιση δημοσιονομικού κανονισμού που διέπει τα δημοσιονομικά θέματα της διαχείρισης από τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου, των συμβάσεων τις οποίες συνάπτει ως αντιπρόσωπος ορισμένων κρατών μελών όσον αφορά την εγκατάσταση και τη λειτουργία της μονάδας διαχείρισης «Help Desk Server» και του σχετικού δικτύου Sirene, φάση II ⁽⁴⁾, και τυχόν μεταγενέστερες τροποποιήσεις αυτής·

β) την απόφαση 2000/265/ΕΚ, της 27ης Μαρτίου 2000, περί θεσπίσεως δημοσιονομικού κανονισμού για τα δημοσιονομικά θέματα της διαχείρισης από τον Αναπληρωτή Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου, των συμβάσεων τις οποίες συνάπτει ως αντιπρόσωπος ορισμένων κρατών μελών όσον αφορά την εγκατάσταση και τη λειτουργία του δικτύου επικοινωνιών «Sisnet» για το περιβάλλον Σένγκεν ⁽⁵⁾, και τυχόν μεταγενέστερες τροποποιήσεις αυτής·

γ) την απόφαση 2000/777/ΕΚ, της 1ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την εφαρμογή του κεκτημένου του Σένγκεν στη Δανία, τη Φινλανδία και τη Σουηδία, καθώς και στην Ισλανδία και τη Νορβηγία ⁽⁶⁾·

δ) τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2424/2001 της 6ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με την ανάπτυξη του συστήματος πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) ⁽⁷⁾·

ε) την απόφαση 2001/886/ΔΕΥ, της 6ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με την ανάπτυξη του συστήματος πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) ⁽⁸⁾.

2. Η Ιρλανδία επιβαρύνεται με όλο το κόστος που συνεπάγεται η τεχνική υλοποίηση της επιμέρους συμμετοχής της στη λειτουργία του SIS.

Άρθρο 6

1. Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Παράγει αποτελέσματα από την 1η Απριλίου 2002.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 123 της 15.5.1999, σ. 51.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 85 της 6.4.2000, σ. 12· απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2000/664/ΕΚ (ΕΕ L 278 της 31.10. 2000, σ. 24).

⁽⁶⁾ ΕΕ L 309 της 9.12.2000, σ. 24.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 328 της 13.12.2001, σ. 4.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 328 της 13.12.2001, σ. 1.

⁽¹⁾ ΕΕ L 248 της 3.10.2000, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 149 της 2.6.2001, σ. 34.

⁽³⁾ ΕΕ L 187 της 10.7.2001, σ. 45.

2. Από την ημερομηνία της έκδοσης της παρούσας απόφασης, η Ιρλανδία θεωρείται ότι κοινοποίησε αμετάκλητα στον Πρόεδρο του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 5 του πρωτοκόλλου του Σένγκεν ότι επιθυμεί να συμμετέχει σε όλες τις προτάσεις και πρωτοβουλίες, οι οποίες αναπτύσσουν περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν που αναφέρεται στο άρθρο 1.

3. Τα μέτρα που αναπτύσσουν περαιτέρω το αναφερόμενο στο άρθρο 1 κεκτημένο του Σένγκεν, τα οποία εγκρίθηκαν πριν από την έκδοση από το Συμβούλιο της απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως γ) παράγουν αποτελέσματα για την Ιρλανδία, από την ημερομηνία ή τις ημερομηνίες όπου το Συμβούλιο θα αποφασίσει, βάσει του άρθρου 4, να θέσει σε εφαρμογή για την Ιρλανδία το αναφερόμενο στο άρθρο 1 κεκτημένο, εκτός εάν το ίδιο το μέτρο προβλέπει μεταγενέστερη ημερομηνία.

Βρυξέλλες, 28 Φεβρουαρίου 2002.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. ACEBES PANIAGUA

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 28ης Φεβρουαρίου 2002

σχετικά με τη χορήγηση έκτακτης εθνικής ενίσχυσης από την κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας στην απόσταξη ορισμένων προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα

(2002/193/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο,

την αίτηση που υπέβαλε στις 21 Ιανουαρίου 2002 η κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς ⁽¹⁾, επιτρέπει στην Κοινότητα να στηρίξει την απόσταξη οίνων προκειμένου να υποστηριχθεί η αμπελοοινική αγορά και, επομένως, να διευκολυνθεί η συνέχιση του εφοδιασμού με προϊόντα απόσταξης οίνου.
- (2) Το άρθρο 30 του προαναφερθέντος κανονισμού, επιτρέπει τη λήψη μέτρου απόσταξης κρίσης σε περίπτωση εξαιρετικής διαταραχής της αμπελοοινικής αγοράς, οφειλόμενης σε σημαντικά πλεονάσματα και/ή σε προβλήματα ποιότητας.
- (3) Στη Γαλλία, η περίοδος 2000/01 οδήγησε σε επιδείνωση της κατάστασης της αγοράς, που χαρακτηρίστηκε από αύξηση των αποθεμάτων επιτραπέζιων οίνων καθώς και από υποχώρηση των όγκων που πωλήθηκαν σε σύγκριση με την περίοδο 1999/2000. Στις 31 Ιουλίου 2001, το ύψος του αποθέματος αυτού του τύπου οίνων ήταν της τάξεως των 17,5 εκατομμυρίων εκατολίτρων, πράγμα που αντιπροσωπεύει αύξηση 62 % σε σχέση με τις δύο προηγούμενες περιόδους.
- (4) Η κατάσταση αυτή της γαλλικής αγοράς εξηγείται και από την αύξηση της παραγωγής στο κοινοτικό επίπεδο κατά τις δύο τελευταίες περιόδους, και αυτό παρά την πτώση της παραγωγής στη Γαλλία κατά την περίοδο 2000/01, καθώς και παρά τη μειωμένη προτίμηση των καταναλωτών για τους επιτραπέζιους οίνους ευρείας κατανάλωσης, ενώ ταυτόχρονα οι οίνοι τοπικών ποικιλιών αντιμετωπίζουν τον ανταγωνισμό των νέων παραγωγών χωρών.
- (5) Στα γεγονότα αυτά οφείλεται η ιδιαίτερα αρνητική κατάσταση της αμπελοοινικής περιόδου 2001/02, η οποία χαρακτηρίστηκε από σοβαρή μείωση των εισοδημάτων και των τιμών στον τομέα αυτό, κατά - 18 % και - 25 %, αντιστοίχως.
- (6) Η εφαρμογή του καθεστώτος απόσταξης το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 29 δεν επέτρεψε την επανεξισορρόπηση της αγοράς στη Γαλλία, ιδίως εξ αιτίας του σχετικά χαμηλού

ποσοστού εγγραφής στην προτεινόμενη τιμή, δεδομένου ότι οι τιμές του οίνου στη γαλλική αγορά παραμένουν υψηλότερες από την τιμή της απόσταξης αυτής, παρά την επιδείνωση της κατάστασης, καθώς και εξ αιτίας του υψηλού ποσοστού μείωσης των συμφωνητικών που υπεγράφησαν σε κοινοτικό επίπεδο.

- (7) Η προαναφερομένη ανισορροπία της αγοράς επιτραπέζιων οίνων οδήγησε τη γαλλική κυβέρνηση να υποβάλει αίτηση ανοίγματος της απόσταξης κρίσης, δυνάμει του άρθρου 30 του εν λόγω κανονισμού, για 4,5 εκατομμύρια εκατολίτρα επιτραπέζιου οίνου. Το άνοιγμα της εν λόγω απόσταξης κρίσης συνεπάγεται την καταβολή ορισμένης τιμής στον παραγωγό. Η τιμή που είχε καθοριστεί προηγουμένως ανήρχετο σε 1,914 ευρώ ανά % όγκου και ανά εκατόλιτρο, την οποία η γαλλική κυβέρνηση θεωρεί σαφώς ανεπαρκή για την επανεξισορρόπηση της αγοράς.
- (8) Για την αντιμετώπιση της κατάστασης αυτής, η γαλλική κυβέρνηση σχεδιάζει, εντός των ορίων της ποσόστωσης των 4 εκατομμυρίων εκατολίτρων, το άνοιγμα της οποίας εγκρίθηκε στις 8 Φεβρουαρίου 2002 από τη διαχειριστική επιτροπή οίνων και βάσει προτάσεως της Επιτροπής, τη χορήγηση εθνικής έκτακτης ενίσχυσης στους παραγωγούς που παραδίδουν τον οίνο στην απόσταξη που αναφέρεται στο άρθρο 30 του εν λόγω κανονισμού, ώστε να ανέλθει η τιμή που καταβάλλεται στον παραγωγό για την απόσταξη αυτή, σε επίπεδο το οποίο να μην υπερβαίνει τα 2,744 ευρώ ανά % όγκου και ανά εκατόλιτρο, εντός του ορίου ανώτατου κόστους αυτού του εθνικού μέτρου, εκτιμώμενου σε περίπου 39,84 εκατ. ευρώ.
- (9) Συντρέχουν, συνεπώς, εξαιρετικές περιστάσεις που επιτρέπουν να θεωρηθεί αυτή η ενίσχυση, κατά παρέκκλιση και στον βαθμό που είναι απολύτως αναγκαίος για την επανόρθωση της διαπιστούμενης ανισορροπίας, ως συμβατή με την κοινή αγορά, υπό τους όρους που προβλέπει η παρούσα απόφαση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Θεωρείται συμβατή με την κοινή αγορά έκτακτη ενίσχυση της γαλλικής κυβέρνησης στην απόσταξη 4 εκατομμυρίων εκατολίτρων επιτραπέζιου οίνου επί του γαλλικού εδάφους για ποσό 39,84 εκατομμυρίων ευρώ κατ' ανώτατο όριο, μέχρι του απαραίτητου ποσού, προκειμένου η τιμή του οίνου να ανέλθει σε 2,744 ευρώ ανά % όγκου και ανά εκατόλιτρο, στο πλαίσιο της εφαρμογής της απόσταξης κρίσης δυνάμει του άρθρου 30 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.

⁽¹⁾ ΕΕ L 179 της 14.7.1999, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2585/2001 (ΕΕ L 345 της 29.12.2001, σ. 10).

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 28 Φεβρουαρίου 2002.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. ACEBES PANIAGUA

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 28ης Φεβρουαρίου 2002

σχετικά με τη χορήγηση έκτακτης εθνικής ενίσχυσης από την κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας στην απόσταξη ορισμένων προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα

(2002/194/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο,

την αίτηση που υπέβαλε στις 31 Ιανουαρίου 2002 η κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς ⁽¹⁾, επιτρέπει στην Κοινότητα να στηρίζει την απόσταξη οίνων προκειμένου να υποστηριχθεί η αμπελοοινική αγορά και, επομένως, να διευκολυνθεί η συνέχιση του εφοδιασμού με προϊόντα απόσταξης οίνου.
- (2) Το άρθρο 30 του προαναφερθέντος κανονισμού επιτρέπει τη λήψη μέτρου απόσταξης κρίσης σε περίπτωση εξαιρετικής διαταραχής της αμπελοοινικής αγοράς, οφειλόμενης σε σημαντικά πλεονάσματα ή/και σε προβλήματα ποιότητας.
- (3) Η περίοδος 2001/02 χαρακτηρίζεται από κατάσταση κρίσης, η οποία μπορεί να αποδοθεί σε ανισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζήτησης. Αυτό δεν οφείλεται τόσο στην πλεονασματική παραγωγή όσο στη μεγάλη προσφορά στην εσωτερική αγορά, εξ αιτίας του αυξανόμενου όγκου των αποθεμάτων και των εισαγωγών οίνου προελεύσεως τρίτων χωρών. Ειδικότερα, στην ιταλική αγορά εμφανίστηκαν σημαντικά πλεονάσματα ιδίως όσον αφορά τους λευκούς επιτραπέζιους οίνους, οπότε το επίπεδο των αποθεμάτων επιτραπέζιων οίνων υπερέβη κατά 70 % το αντίστοιχο του 1999. Εξ άλλου, η μέση τιμή αυτού του τύπου οίνων υπέστη μείωση 23 % σε σχέση με την αμπελοοινική περίοδο 1998/1999, πράγμα το οποίο επέφερε σημαντική μείωση του εισοδήματος των παραγωγών.
- (4) Η προαιρετική απόσταξη των επιτραπέζιων οίνων με σκοπό την εξασφάλιση του ανεφοδιασμού της αγοράς σε πόσιμη αλκοόλη που προβλέπει το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, δεν επέτρεψε τη βελτίωση της κατάστασης της ιταλικής αγοράς, δεδομένου ότι το επίπεδο των υπογραφέντων συμφωνητικών ισοδυναμεί με το διπλάσιο του επιτρεπόμενου όγκου.
- (5) Η προαναφερομένη ανισορροπία της αγοράς επιτραπέζιων οίνων οδήγησε την ιταλική κυβέρνηση να υποβάλει αίτηση ανοίγματος της απόσταξης κρίσης, δυνάμει του άρθρου 30 του εν λόγω κανονισμού, για 5 εκατομμύρια εκατόλιτρα επιτραπέζιου οίνου. Το άνοιγμα της εν λόγω απόσταξης κρίσης συνεπάγεται την καταβολή ορισμένης τιμής στον

παραγωγό. Η τιμή που είχε καθορισθεί προηγουμένως ανήρχετο σε 1,914 ευρώ ανά % όγκου και ανά εκατόλιτρο, την οποία η ιταλική κυβέρνηση θεωρεί ανεπαρκή για την πραγματική εξυγίανση της αγοράς.

- (6) Για την αντιμετώπιση της κατάστασης αυτής, η ιταλική κυβέρνηση σχεδιάζει, εντός των ορίων της ποσόστωσης των 4 εκατομμυρίων εκατολίων, το άνοιγμα της οποίας εγκρίθηκε στις 8 Φεβρουαρίου 2002 από τη διαχειριστική επιτροπή οίνων και βάσει προτάσεως της Επιτροπής, τη χορήγηση εθνικής έκτακτης ενίσχυσης στους παραγωγούς που παραδίδουν τον οίνο στην απόσταξη που αναφέρεται στο άρθρο 30 του εν λόγω κανονισμού, ώστε να ανέλθει η τιμή που καταβάλλεται στον παραγωγό για την απόσταξη αυτή, σε επίπεδο το οποίο να μην υπερβαίνει τα 2,12 ευρώ ανά % όγκου και ανά εκατόλιτρο, εντός του ορίου ανώτατου κόστους του εθνικού αυτού μέτρου, εκτιμώμενου σε περίπου 8,27 εκατ. ευρώ.
- (7) Συντρέχουν, συνεπώς, εξαιρετικές περιστάσεις που επιτρέπουν να θεωρηθεί αυτή η ενίσχυση, κατά παρέκκλιση και στον βαθμό που είναι απολύτως αναγκαίος για την επανόρθωση της διαπιστούμενης ανισορροπίας, ως συμβατή με την κοινή αγορά, υπό τους όρους που προβλέπει η παρούσα απόφαση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Θεωρείται συμβατή με την κοινή αγορά έκτακτη ενίσχυση της ιταλικής κυβέρνησης στην απόσταξη 4 εκατομμυρίων εκατολίων επιτραπέζιου οίνου επί του ιταλικού εδάφους για ποσό 8,27 εκατομμυρίων ευρώ κατ' ανώτατο όριο, μέχρι του απαραίτητου ποσού, προκειμένου η τιμή του οίνου να ανέλθει σε 2,12 ευρώ ανά % όγκου και ανά εκατόλιτρο, στο πλαίσιο της εφαρμογής της απόσταξης κρίσης δυνάμει του άρθρου 30 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 28 Φεβρουαρίου 2002.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. ACEBES PANIAGUA

⁽¹⁾ ΕΕ L 179 της 14.7.1999, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2585/2001 (ΕΕ L 345 της 29.12.2001, σ. 10).

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 17ης Οκτωβρίου 2001

σχετικά με το καθεστώς ενίσχυσης που προτίθεται να θέσει σε εφαρμογή η Ιταλία υπέρ των τομέων της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος Ι της συνθήκης (νόμος αριθ. 81 της περιφέρειας της Σικελίας της 7ης Νοεμβρίου 1995)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2001) 3060]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2002/195/EK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο στοιχείο,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, που αφορά την κοινή οργάνωση της αγοράς στον αμπελοοινικό τομέα ⁽¹⁾,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Ι. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Με επιστολή του στις 6 Δεκεμβρίου 1995 οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, τον περιφερειακό νόμο της περιφέρειας της Σικελίας αριθ. 81 της 7ης Νοεμβρίου 1995, ο οποίος περιλαμβάνει «Διατάξεις οικονομικού χαρακτήρα για το έτος 1995» (στο εξής νόμος αριθ. 81/1995) που αφορούν τους τομείς της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος Ι της συνθήκης. Με επιστολή του στις 2 Μαΐου 1996 οι ίδιες αρχές κοινοποίησαν το κείμενο περιφερειακού νόμου αριθ. 18 της 6ης Απριλίου 1996 (στο εξής νόμος αριθ. 18/1996) «Παρεμβάσεις στους τομείς των επιχειρηματιών και της συνεργασίας των νέων. Ταμείο για τον εκμηχανισμό της γεωργίας (ESA). Τροποποιήσεις των προτύπων, παράταση των όρων» το οποίο τροποποιεί το άρθρο 10 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995.
- (2) Τα μέτρα ενίσχυσης που προβλέπει ο νόμος αριθ. 81/1995, η εφαρμογή του οποίου έχει ανασταλεί εν αναμονή μιας απόφασης της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 87 της συνθήκης, πρωτοκολλήθηκαν από τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής υπό τον αριθμό:

N 408/B/96 όσον αφορά τον περιφερειακό νόμο αριθ. 81/1995 σχετικά με τους τομείς της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος Ι της συνθήκης και

N 408/A/96 όσον αφορά τους άλλους τομείς.

⁽¹⁾ ΕΕ L 179 της 14.07.1999 σ. 1. Βλέπε σημείο 36 της παρούσας απόφασης. Ο κανονισμός καταργεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, που αφορά την κοινή οργάνωση της αγοράς στον αμπελοοινικό τομέα, ο οποίος κατήργησε τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 του Συμβουλίου, της 5ης Φεβρουαρίου 1979, σχετικά με την κοινή οργάνωση της αγοράς στον αμπελοοινικό τομέα, όπως είχε τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 454/80 του Συμβουλίου.

- (3) Η Επιτροπή εξέτασε και ενέκρινε βάσει των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης (επιστολή της Επιτροπής SG (97) D/07189 της 20ής Αυγούστου 1997) την ενίσχυση N 408/A/96 η οποία αφορά τα μέτρα ενίσχυσης που περιλαμβάνονται στο νόμο αριθ. 81/1995, εάν και στο μέτρο που εφαρμόζονται σε άλλους τομείς εκτός της γεωργίας, της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας. Η εφαρμογή στους τομείς της γεωργίας, της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας των μέτρων που περιλαμβάνονται στον προαναφερόμενο νόμο εξετάστηκε από την Επιτροπή στο πλαίσιο της ενίσχυσης N 408/B/96.

Η παρούσα απόφαση δεν αφορά την ενίσχυση N 408/A/96.

- (4) Οι συμπληρωματικές πληροφορίες διαβιβάστηκαν με την επιστολή 5657 της 9ης Αυγούστου 1996 με την επιστολή 7382 της 30ής Οκτωβρίου 1996, με την επιστολή 7694 της 13ης Νοεμβρίου 1996 και με την επιστολή 2694 της 12ης Απριλίου 1996. Με βάση τις πληροφορίες που διέθεσαν οι ιταλικές αρχές είναι σίγουρο ότι τα άρθρα 4 και 9 του νόμου αριθ. 81/1995 εφαρμόζονται στους τομείς της γεωργίας, της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας. Όσον αφορά το άρθρο 8 οι αρχές δεν απάντησαν σε όλες τις ερωτήσεις που έθεσε η Επιτροπή σχετικά με το εύρος της εφαρμογής του ίδιου άρθρου και ειδικά σχετικά με την εφαρμογή του στους τομείς της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης.
- (5) Με επιστολή της της 23ης Ιανουαρίου 1997 η Επιτροπή ενημέρωσε την Ιταλία σχετικά με την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης εναντίον αυτής της ενίσχυσης.
- (6) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ⁽²⁾. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το εν λόγω μέτρο.
- (7) Οι ιταλικές αρχές παρουσίασαν τις παρατηρήσεις τους με τις επιστολές 3155 και 3899 στις 8 Μαΐου 1997 και στις 12 Ιουνίου 1997 αντίστοιχα. Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις ως προς αυτό το θέμα από τους άλλους ενδιαφερομένους.
- (8) Οι ιταλικές αρχές ζήτησαν με την επιστολή 9365 της 23ης Ιουλίου 2001, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 28 Αυγούστου 2001, την εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ ⁽³⁾ για το άρθρο 4 του νόμου αριθ. 81/1995 και κατά συνέπεια ζήτησαν από την Επιτροπή να λάβει μία απόφαση εντός δύο μηνών από την ημερομηνία πρωτοκόλλησης του αιτήματος.
- (9) Η παρούσα απόφαση αφορά μόνο την εφαρμογή των μέτρων ενίσχυσης στους τομείς του παραρτήματος I της συνθήκης (δηλαδή: στη γεωργία, κατά την έννοια της πρωτογενούς παραγωγής, στη μεταποίηση και στην εμπορία των γεωργικών προϊόντων, στην αλιεία και στην υδατοκαλλιέργεια).

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

- (10) Τα μέτρα που αφορά η παρούσα απόφαση είναι μόνο αυτά που προβλέπουν τα άρθρα 4, 8 και 9 του περιφερειακού νόμου 81/1995, τα οποία περιγράφονται παρακάτω στο μέτρο που εφαρμόζονται στα προϊόντα του παραρτήματος I της συνθήκης (γεωργικά και αλιευτικά προϊόντα). Στο μέτρο που οι ενισχύσεις οι οποίες προβλέπονται από το νόμο αριθ. 81/1995 εφαρμόζονται και σε άλλους τομείς εκτός από τη γεωργία, την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια εξετάστηκαν και εγκρίθηκαν από την Επιτροπή κατά την έννοια των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ με την επιστολή SG (97) D/07189 της 20ής Αυγούστου 1997
- (11) Άρθρο 4 του περιφερειακού νόμου 81/1995. Με βάση αυτό το άρθρο ο περιφερειακός σύμβουλος για τη γεωργία έχει το δικαίωμα να «χορηγήσει τις ενισχύσεις που προβλέπονται από το άρθρο 78 του περιφερειακού νόμου αριθ. 25/1993 υπέρ των αμπελουργών οι οποίοι έχουν δικαίωμα επαναφύτευσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 454/80 ⁽⁴⁾ λόγω της ζημιάς που υπέστησαν εξαιτίας της ξηρασίας κατά την περίοδο 1988/90 και υπέβαλαν αίτηση για να λάβουν τις ενισχύσεις που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 ⁽⁵⁾ με τους ίδιους κανόνες». Για την επίτευξη των στόχων αυτού του άρθρου θα διατεθούν 2 δισεκ. ΙΤΛ (περίπου 1 εκατ. ευρώ) όσον αφορά το έτος 1995.

⁽²⁾ ΕΕ C 88 της 19.3.1997, σ. 17.

⁽³⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

⁽⁴⁾ Βλέπε σημείο 36 της παρούσας απόφασης.

⁽⁵⁾ Βλέπε σημείο 36 της παρούσας απόφασης.

Μόνο οι αμπελουργικές εκμεταλλεύσεις που πληρούν και τους τρεις όρους που προβλέπει το άρθρο, δηλαδή οι οποίες:

- i) έχουν το δικαίωμα επαναφύτευσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 454/80 ⁽⁶⁾,
- ii) δεν έχουν κάνει χρήση αυτών των δικαιωμάτων εξαιτίας της ξηρασίας των ετών 1988/90,
- iii) έχουν υποβάλει αίτηση να λάβουν την πριμοδότηση που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 με στόχο την οριστική εγκατάλειψη των αμπελώνων,

δικαιούνται την εν λόγω ενίσχυση.

Οι δικαιούχοι αυτοί μπορούν να λάβουν και τις ενισχύσεις που προβλέπει το άρθρο 78 του περιφερειακού νόμου αριθ. 25/93, το οποίο ορίζει ότι οι αμπελουργικές εκμεταλλεύσεις που έχουν υποβάλει αίτηση εκρίζωσης και επαναφύτευσης και έχουν υποστεί ζημιές εξαιτίας της ξηρασίας των ετών 1988-90 δεν έχουν πρόσβαση στις ενισχύσεις που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88.

Στην ουσία η ενίσχυση έχει ως στόχο να αποζημιώσει τους εν λόγω αμπελουργούς εξαιτίας της αδυναμίας τους να χρησιμοποιήσουν τα δικαιώματα επαναφύτευσης λόγω της ξηρασίας, δικαιώματα τα οποία έληξαν κατά τα έτη που εμφανίστηκε αυτή η ξηρασία προσφέροντάς τους τις πριμοδοτήσεις που προβλέπονται για την περίπτωση οριστικής εγκατάλειψης των αμπελώνων.

- (12) Όσον αφορά το άρθρο 4, στην επιστολή της 23ης Ιανουαρίου 1997 για την κίνηση της διαδικασίας η Επιτροπή ανέπτυξε τους λόγους οι οποίοι περιλαμβάνονται στα σημεία 13-16:
- (13) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 ⁽⁷⁾ σχετικά με τη χορήγηση, για τις αμπελουργικές περιόδους 1988/89 μέχρι 1997/98, πριμοδοτήσεων για οριστική εγκατάλειψη αμπελουργικών εκτάσεων ⁽⁸⁾ προβλέπει τη χορήγηση ενισχύσεων (που χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ – Τμήμα Εγγυήσεων) για τους αμπελοκαλλιεργητές οι οποίοι εγκαταλείπουν οριστικά την παραγωγή. Η εγκατάλειψη πρέπει να γίνει υπό τους όρους που προβλέπει ο κανονισμός. Το ποσό της πριμοδότησης εξαρτάται (βλέπε τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού) από την παραγωγικότητα συγκεκριμένων εκτάσεων προκειμένου να ληφθεί υπόψη τόσο το κόστος των εργασιών εκρίζωσης και η απώλεια του δικαιώματος επαναφύτευσης όσο και η απώλεια μελλοντικών εσόδων. Είναι εμφανές ότι ο πρώτος όρος που πρέπει να πληρούνται είναι ο όρος της εκρίζωσης αμπελώνων (άρθρο 4.2 του κανονισμού «Η χορήγηση της πριμοδότησης προϋποθέτει την υποβολή γραπτής δήλωσης με την οποία ο αιτών αναλαμβάνει την υποχρέωση να προβεί [...] στην εκρίζωση των αμπελώνων στις εκτάσεις για τις οποίες ζητήθηκε η πριμοδότηση» — άρθρο 6 του κανονισμού: «το ύψος της πριμοδότησης για την οριστική εγκατάλειψη καταβάλλεται [...] υπό τον όρο ότι ο αιτών αποδεικνύει ότι προέβη πράγματι στην εκρίζωση»). Στην περίπτωση της εν λόγω ενίσχυσης φαίνεται ότι ο επιδιωκόμενος στόχος εκ μέρους των περιφερειακών αρχών δεν ήταν η ενθάρρυνση της εγκατάλειψης των εκτάσεων που καλλιεργούνται προς το παρόν [στόχος που επιδιώκεται με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88] αλλά η αποζημίωση των αμπελοκαλλιεργητών λόγω της μη χρησιμοποίησης ενός δικαιώματος επαναφύτευσης. Η σκελιανή διάταξη προβλέπει χορήγηση μίας ενίσχυσης του ίδιου τύπου με την ενίσχυση που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 (ο οποίος έχει ως στόχο την εκρίζωση των υφισταμένων αμπελώνων και υπολογίζεται με βάση την προβλεπόμενη ζημιά που θα προκύψει από αυτή την εκρίζωση) ως αντιστάθμισμα μιας γενεσιουργού αιτίας η οποία δεν έχει κοινά σημεία με τη γενεσιουργό αιτία της συγχρηματοδοτούμενης ενίσχυσης. Λαμβανομένων υπόψη των κανόνων υπολογισμού της ενίσχυσης που προβλέπει ο κοινοτικός κανονισμός καθώς και της διαφορετικής φύσης της γενεσιουργού αιτίας και στις δύο περιπτώσεις, καθεστώς «κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88» και η εν λόγω περιφερειακή ενίσχυση, η χορήγηση της εν λόγω ενίσχυσης θα υπερκάλυπτε τις δαπάνες στις οποίες υπεβλήθησαν οι δικαιούχοι.
- (14) Λαμβανομένων υπόψη των προαναφερομένων δεν είναι δυνατόν να ισχυριστεί κανείς ότι η σκελιανή διάταξη επιδιώκει «ανάλογο» στόχο με εκείνον του κοινοτικού καθεστώτος κατά την έννοια του άρθρου 19 του εν λόγω κανονισμού: «ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει τη χορήγηση ενισχύσεων που προβλέπονται από τις εθνικές κανονιστικές διατάξεις και επιδιώκουν στόχους ανάλογους με τους στόχους του παρόντος κανονισμού. Η χορήγηση αυτών των ενισχύσεων [...] εξαρτάται από τη διενέργεια εξέτασης βάσει των άρθρων 92, 93 και 94 της συνθήκης». Τα προαναφερόμενα ισχύουν στην περίπτωση που εξακολουθούν να ισχύουν τα εξεταζόμενα δικαιώματα επαναφύτευσης.

⁽⁶⁾ Το κείμενο του άρθρου 4 του περιφερειακού νόμου περιλαμβάνει διάφορες νομικές ανακρίβειες: ένας από τους όρους που προβλέπει αυτό το άρθρο είναι η κατοχή δικαιωμάτων επαναφύτευσης κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 454/80. Κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου οι διατάξεις που είχε εισάγει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 454/80 και ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 δεν ισχυαν πλέον από την 1η Απριλίου 1987 (ημερομηνία έναρξης της ισχύος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 που αφορά την κοινή οργάνωση της αμπελοοικονομικής αγοράς). Πράγματι τα δικαιώματα επαναφύτευσης είχαν αποκτηθεί βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79.

⁽⁷⁾ Βλέπε σημείο 36 της παρούσας απόφασης.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 132 της 28.5.1998, σ. 3. Η ισχύς του κανονισμού παρατάθηκε μέχρι την αμπελουργική περίοδο 1997/98 από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1595/96 (ΕΕ L 206 της 16.8.1996, σ. 36).

- (15) Στην προκειμένη περίπτωση τα δικαιώματα επαναφύτευσης που προβλέπονται από την εν λόγω περιφερειακή διάταξη αποκτήθηκαν δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 έχουν παύσει να ισχύουν (επειδή η διάρκεια τους είχε καθοριστεί για 8 έτη από τις διατάξεις της παλιάς οργάνωσης της αγοράς και κατά συνέπεια το «τελευταίο» δικαίωμα επαναφύτευσης που αποκτήθηκε βάσει αυτού του κανονισμού έληξε το αργότερο οκτώ έτη μετά την 31η Μαρτίου 1987). Στην ουσία φαίνεται ότι η εν λόγω περιφερειακή ενίσχυση εμπίπτει στις ενισχύσεις που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 (για τους καλλιεργητές οι οποίοι προβαίνουν σε εκρίζωση των αμπελώνων τους) υπέρ των σικελιανών αμπελοκαλλιέργητών οι οποίοι είχαν αποκτήσει ένα δικαίωμα επαναφύτευσης δυνάμει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 και οι οποίοι, εξαιτίας των κλιματικών συμβάντων της περιόδου 1988/90, δεν μπόρεσαν να ασκήσουν αυτό το δικαίωμα επαναφύτευσης. Θα πρόκειται συνεπώς για μία αναδρομική αποζημίωση λόγω της «απώλειας» ενός δικαιώματος επαναφύτευσης το οποίο δεν μπορεί πλέον να χρησιμοποιηθεί.
- (16) Επομένως, εάν στην περίπτωση ενός έγκυρου δικαιώματος επαναφύτευσης η χορήγηση μιας ενίσχυσης του τύπου «1442/88» θα έχει ως συνέπεια την υπερκάλυψη των δαπανών στις οποίες υπεβλήθη ο αμπελοκαλλιέργητης, στην περίπτωση ενός δικαιώματος επαναφύτευσης που δεν υφίσταται από νομική άποψη η ενίσχυση θα ήταν απλώς χαριστική (κατά την έννοια που δεν αντιστοιχεί σ' αυτήν κανένα αντιστάθμισμα) και θα πρέπει να θεωρηθεί ως μία λειτουργική ενίσχυση, που είναι καταρχήν ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά. Η εν λόγω ενίσχυση αφορά έναν τομέα ο οποίος υπόκειται, όσον αφορά την εγκατάλειψη της παραγωγής, στις διατάξεις της κοινής οργάνωσης της αγοράς. Οι διατάξεις αυτές έχουν, σύμφωνα με τη διαρκή νομολογία του Δικαστηρίου, πλήρη και εξαντλητικό χαρακτήρα ο οποίος εμποδίζει τα κράτη μέλη να θεσπίσουν μέτρα που θα μπορούσαν να τις θίξουν. Με βάση τα προαναφερόμενα η εν λόγω περιφερειακή ενίσχυση φαίνεται να παραβιάζει τις κοινοτικές διατάξεις που αφορούν την κοινή οργάνωση της αγοράς στον αμπελοοικονομικό τομέα [κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 822/87]. Επομένως δεν μπορεί να υπαχθεί σε καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 87 (ήδη 92) της συνθήκης.
- (17) Το άρθρο 8 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995 προβλέπει την αύξηση κατά 10 000 εκατ. ΙΤΛ του Ταμείου Ανανεούμενων Κεφαλαίων της CRIAS (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) και χρησιμεύει για τη χορήγηση πιστώσεων διαχείρισης στις βιοτεχνίες.
- (18) Στην επιστολή της της 23 Ιανουαρίου 1997 για την κίνηση της διαδικασίας η Επιτροπή βασίζεται στα επιχειρήματα τα οποία αναφέρονται λεπτομερώς στα σημεία 19 και 20.
- (19) Δεν είναι δυνατόν να αποκλειστεί ότι, στο πεδίο εφαρμογής αυτού του άρθρου περιλαμβάνονται οι βιοτεχνίες οι οποίες δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης. Η Επιτροπή κάλεσε τις ιταλικές αρχές με την επιστολή 23927 της 17ης Ιουνίου 1996 να προσδιορίσουν τους τομείς δραστηριότητας οι οποίοι εμπίπτουν στον ορισμό της βιοτεχνίας και συγκεκριμένα αν σ' αυτόν περιλαμβάνονται οι δραστηριότητες της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας γεωργικών προϊόντων. Στην απαντητική τους επιστολή 7382 της 30ής Οκτωβρίου 1996 οι ιταλικές αρχές ανέφεραν ότι δεν χορηγούνται αυτά τα κεφάλαια στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παραγωγής γεωργικών προϊόντων και παραδέχτηκαν ότι στην εν λόγω περιοχή η έννοια της βιοτεχνίας ερμηνεύτηκε ορισμένες φορές με ειδικά νομοθετικά κείμενα κατά τρόπον ώστε να περιλαμβάνει ορισμένες δραστηριότητες μεταποίησης και εμπορίας (για τις επενδύσεις στο γαλακτοκομικό τομέα παραδείγματος χάρι) και για το λόγο αυτό γίνεται παραπομπή στον εθνικό νόμο αριθ. 443 της 8ης Αυγούστου 1985 (νόμος πλαίσιο για τη βιοτεχνία) προκειμένου να ερμηνευτεί το εύρος του κανόνα. Αυτός ο εθνικός νόμος αποκλείει τις γεωργικές επιχειρήσεις παραγωγής από τον ορισμό των βιοτεχνιών. Με βάση τα προαναφερόμενα δεν είναι δυνατόν να αποκλειστεί ότι οι πιστώσεις διαχείρισης που χορήγησε η CRIAS αφορούν επίσης τις βιοτεχνίες που δραστηριοποιούνται στους τομείς της μεταποίησης ή/και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων. Επειδή πρόκειται για ένα νέο καθεστώς ενισχύσεων που παραμένει σε ισχύ μετά την 1η Ιανουαρίου 1996⁽⁹⁾, θα πρέπει να εκτιμηθεί βάσει του πλαισίου σχετικά με τις εθνικές ενισχύσεις υπό τη μορφή πιστώσεων διαχείρισης⁽¹⁰⁾, αλλά από τη στιγμή που δεν υπάρχει κανένα μεταγενέστερο στοιχείο ή αξιολόγηση αυτών των μέτρων δεν μπορεί να γίνει βάσει των κανόνων του προαναφερόμενου πλαισίου. Κατόπιν αυτών η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 88 (ήδη 93) παράγραφος 3 της συνθήκης εναντίον της ενίσχυσης που προβλέπεται από το άρθρο 8 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/95 στο μέτρο που αυτό εφαρμόζεται στον τομέα της παραγωγής ή/και της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης (δηλαδή στο μέτρο που ο αποκλεισμός του «γεωργικού τομέα» από το πεδίο εφαρμογής δεν αφορά όλες αυτές τις δραστηριότητες).

⁽⁹⁾ Πρόκειται για την ημερομηνία που καθόρισε η Επιτροπή για την εφαρμογή του νέου πλαισίου εθνικών ενισχύσεων υπό τη μορφή πιστώσεων διαχείρισης στις ενισχύσεις που «δεν υφίστανται» κατά την έννοια του άρθρου 88 (ήδη 93) παράγραφος 1 της συνθήκης.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ C 44 της 16.2.1966.

- (20) Το άρθρο 9 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995. Το άρθρο 9 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995 επιτρέπει τις δαπάνες που προβλέπονται στο κεφάλαιο 05 του περιφερειακού υπουργείου για τη συνεργασία και αυξάνει κατά 3 000 εκατ. ITL το κονδύλιο του περιφερειακού προϋπολογισμού αριθ. 75826. Οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι οι δαπάνες που προβλέπει το άρθρο 9 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995 πραγματοποιούνται για την επαναχρηματοδότηση των ενισχύσεων που προβλέπει ο περιφερειακός νόμος αριθ. 26 της 27ης Μαΐου 1987 και εξετάστηκαν υπό τους αριθμούς C 3/87 (εγκρίθηκε με απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 1987) και C 45/87 (εγκρίθηκε με την απόφαση SG(88) D/12824 της 8ης Νοεμβρίου 1988). Ο νόμος αριθ. 26 της 27ης Μαΐου 1987 παρατάθηκε και ορισμένες από τις διατάξεις του τροποποιήθηκαν με τον περιφερειακό νόμο αριθ. 25/90, ο οποίος εξετάστηκε και εγκρίθηκε από την Επιτροπή στο πλαίσιο των περιπτώσεων ενίσχυσης NN 27/92 (απόφαση SG(92) D/15059 της 3ης Νοεμβρίου 1992).
- (21) Η Επιτροπή αποφάσισε να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 88 παράγραφος 2 με βάση τα επιχειρήματα του σημείου 22.
- (22) Οι διάφοροι νόμοι που αναφέρονται παρακάτω και αφορούν τις ενισχύσεις στον αλιευτικό τομέα εξετάστηκαν με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές για την εξέταση των κρατικών ενισχύσεων στον αλιευτικό τομέα⁽¹¹⁾ οι οποίες παρέπεμπαν στην τήρηση των όρων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4028/86 του Συμβουλίου σχετικά με τις κοινοτικές δράσεις για τη βελτίωση και την προσαρμογή των δομών της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας⁽¹²⁾. Η Επιτροπή δεν διαθέτει επαρκείς πληροφορίες για να μπορέσει να κρίνει εάν οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν βάσει του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995 στον αλιευτικό τομέα είναι συμβιβάσιμες με τη νομοθεσία που ίσχυε τη στιγμή της κοινοποίησης, δηλαδή με τις κατευθυντήριες γραμμές για την εξέταση των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας⁽¹³⁾, οι οποίες παραπέμπουν στην τήρηση των όρων που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3699/93 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1993, ο οποίος καθορίζει τα κριτήρια και τους όρους των κοινοτικών παρεμβάσεων διαρθρωτικού χαρακτήρα στον τομέα της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας καθώς και της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων τους⁽¹⁴⁾.

III. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

- (23) Με τις επιστολές τους 3155 της 8ης Μαΐου 1997 και 3899 της 12ης Ιουνίου 1997 οι ιταλικές αρχές υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους μόνο όσον αφορά τα άρθρα 4 και 8 του νόμου αριθ. 81/1995. Όσον αφορά το άρθρο 4 οι αρχές επεσήμαναν τα ακόλουθα γεγονότα.
- (24) Οι εν λόγω αμπελοκαλλιεργητές δεν μπόρεσαν να χρησιμοποιήσουν το ήδη κεκτημένο δικαίωμα, επειδή το δικαίωμα επαναφύτευσης έληξε κατά τη διάρκεια των ετών που συνέβη η φυσική καταστροφή. Το καθεστώς που προβλέπεται από το νόμο αριθ. 25/93 θα επέτρεπε την αποζημίωση των γεωργών εξαιτίας της απώλειας ενός κεκτημένου δικαιώματος και της απώλειας μελλοντικού εισοδήματος δεδομένου ότι ο στόχος που επιδιώκει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88⁽¹⁵⁾, δηλαδή η μείωση των αμπελοοικονικών παραγωγικών δυνατοτήτων, επετεύχθη παρόλα αυτά, ανεξάρτητα από τη θύληση των γεωργών.
- (25) Οι αμπελοκαλλιεργητές ξερίζωσαν πράγματι τους αμπελώνες και υπεβλήθησαν στις δαπάνες εκρίζωσης χωρίς να λάβουν καμιά δημόσια ενίσχυση. Οι αρχές προτείνουν επομένως να χρησιμοποιηθεί ως μέθοδος υπολογισμού της ενίσχυσης η μέση παραγωγή των πέντε περιόδων που προηγήθηκαν της εκρίζωσης για τον καθορισμό του επιπέδου που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 και για την πληρωμή της πριμοδότησης Ecu με βάση την περίοδο αναφοράς.
- (26) Ο περιφερειακός νόμος θέτει ως όρο για την πληρωμή της πριμοδότησης την ύπαρξη ενός δικαιώματος επαναφύτευσης το οποίο θα μπορούσε να το ασκήσει κανείς εντός πέντε περιόδων από την εκρίζωση στο βαθμό που δεν θα έχουν χορηγηθεί άλλες πριμοδοτήσεις.
- (27) Όσον αφορά ειδικότερα το άρθρο 8 οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι τα κεφάλαια του ταμείου ανανεούμενων κεφαλαίων καθώς και τα υπόλοιπα σχετικά κεφάλαια, που καταργήθηκαν με το ίδιο άρθρο, κατετέθησαν σε ένα ενιαίο ταμείο χωριστής διαχείρισης που έχει ως στόχο να προβαίνει σε παρεμβάσεις υπέρ των βιοτεχνών, όπως προβλέπεται από το άρθρο 64 του περιφερειακού νόμου αριθ. 6/97. Τη στιγμή της μεταφοράς 10 δισεκατ. ITL (περίπου 5 εκατ. ευρώ), εκτός των άλλων και για το άρθρο 8, ο αρμόδιος περιφερειακός σύμβουλος επεσήμανε τη σκοπιμότητα αυτής της μεταφοράς «προτείνοντας στην CRIAS να αποκλείσει τη δυνατότητα χορήγησης της ενίσχυσης στις βιοτεχνίες παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας προϊόντων του γεωργικού τομέα».

⁽¹¹⁾ ΕΕ C 269 της 19.10.1985.

⁽¹²⁾ ΕΕ L 376 της 31.12.1986, σ. 7.

⁽¹³⁾ ΕΕ C 260 της 17.9.1994, σ. 3.

⁽¹⁴⁾ ΕΕ L 346 της 31.12.1993, σ. 15, πέμπτη ενσωματωμένη έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2468/98 (ΕΕ L 312 της 20.11.1998).

⁽¹⁵⁾ Βλέπε σημείο 36 της παρούσας απόφασης.

- (28) Οι ιταλικές αρχές δεν υπέβαλαν καμία παρατήρηση σχετικά με το άρθρο 9 του νόμου αριθ. 81/1995.

IV. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

α) Άρθρο 4 του νόμου αριθ. 81/1995

- (29) Το άρθρο 4 του νόμου αριθ. 81/1995 προβλέπει ενισχύσεις υπέρ των αμπελοκαλλιεργητών οι οποίοι, διαθέτοντας ένα δικαίωμα επαναφύτευσης το οποίο αποκτήθηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 454/80 ⁽¹⁶⁾ και έχοντας υποστεί ζημιά εξαιτίας της ξηρασίας της περιόδου 1988-90, υπέβαλαν μία αίτηση για την χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 ⁽¹⁷⁾ με τους ίδιους όρους.
- (30) Δυνάμει του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, στο βαθμό που επηρεάζουν τις συναλλαγές ανάμεσα στα κράτη μέλη, οι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή από κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό μέσω της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής. Η Επιτροπή κρίνει ότι στην προκειμένη περίπτωση πληρούνται οι όροι εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 για όλα τα εν λόγω μέτρα. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, που αφορά την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς προβλέπει στο άρθρο 71 ότι τα άρθρα 87, 88 και 89 της συνθήκης ισχύουν όσον αφορά την παραγωγή και την εμπορία των προϊόντων που διέπονται από αυτόν τον κανονισμό.
- (31) Το άρθρο 4 του εξεταζόμενου νόμου προβλέπει ενισχύσεις για την αποζημίωση των αμπελοκαλλιεργητών λόγω των ζημιών που υπέστησαν εξαιτίας της αδυναμίας τους να χρησιμοποιήσουν ένα δικαίωμα επαναφύτευσης που αποκτήθηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 και οι οποίοι υπέβαλαν αίτηση για τη χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 για την οριστική εγκατάλειψη. Οι αμπελοκαλλιεργητές που δικαιούνται δημόσια ενίσχυση αποκτούν οικονομικά οφέλη που δεν θα μπορούσαν να αποκτήσουν διαφορετικά και κατά συνέπεια βελτιώνουν την ανταγωνιστική τους θέση σε σχέση με τους άλλους γεωργούς της Κοινότητας που δεν λαμβάνουν τις ίδιες ενισχύσεις.
- (32) Η ενίσχυση επηρεάζει τον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές ανάμεσα στα κράτη μέλη. Είναι γεγονός ότι οι δικαιούχοι έχουν μία οικονομική δραστηριότητα σε έναν τομέα ο οποίος αποτελεί αντικείμενο συναλλαγών ανάμεσα στα κράτη μέλη, δηλαδή στον τομέα του οίνου. Το 1995 οι ενδοκοινοτικές συναλλαγές στον τομέα του οίνου ανήλθαν σε 31 346 000 εκατόλιτρα και η παραγωγή της ΕΕ των 12 σε 152 848 000 εκατόλιτρα, εκ των οποίων η Ιταλία παρήγαγε τα 58 776 000 (δηλαδή το 38 % της συνολικής παραγωγής της ΕΕ των 12). Επιπλέον, η Ιταλία αντιπροσώπευε το 34,1 % του παγκόσμιου εμπορίου στον τομέα του οίνου. Η Σικελία είναι μία οινοπαραγωγός περιοχή. Το 1995 αντιπροσώπευε το 18 % της παραγωγής οίνου στην Ιταλία (παραγωγή 164 000 εκατόλιτρα περίπου). Επομένως το εν λόγω μέτρο εμπίπτει στον ορισμό της κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1.
- (33) Η απαγόρευση χορήγησης κρατικής ενίσχυσης υπόκειται σε κάποιους όρους. Στη συγκεκριμένη περίπτωση οι εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 2 της συνθήκης είναι σαφές ότι δεν μπορούν να εφαρμοστούν και ούτε τις επικαλέστηκαν οι ιταλικές αρχές. Σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες η ξηρασία δεν μπορεί να θεωρηθεί ως έκτακτο γεγονός κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β). Λαμβανομένης υπόψη της φύσης του καθεστώτος που κοινοποιήθηκε η μόνη εξαίρεση που μπορεί να γίνει είναι αυτή που προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 3. Θα πρέπει συνεπώς να εξεταστεί εάν η εφαρμογή των προβλεπόμενων μέτρων μπορεί να υπαχθεί σ' αυτήν την εξαίρεση.
- (34) Το άρθρο 4 του νόμου αριθ. 81/1995 προβλέπει τη χορήγηση ενίσχυσης υπέρ των αμπελοκαλλιεργητών οι οποίοι, διαθέτοντας ένα δικαίωμα επαναφύτευσης που αποκτήθηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 454/80 και μη μπορώντας να το χρησιμοποιήσουν εξαιτίας της ξηρασίας της περιόδου 1988/90, υπέβαλαν μία αίτηση για τη χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88. Τα δικαιώματα στα οποία αναφέρονται οι ιταλικές αρχές και τα οποία αποτελούν το βασικό όρο για τη χορήγηση της ενίσχυσης αποκτώνται βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79, ο οποίος προβλέπει τους κανόνες κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς.

⁽¹⁶⁾ Βλέπε σημείο 36 της παρούσας απόφασης.

⁽¹⁷⁾ Βλέπε σημείο 36 της παρούσας απόφασης.

- (35) Επειδή ο εν λόγω νόμος κοινοποιήθηκε κανονικά βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης εκ μέρους των ιταλικών αρχών η αξιολόγησή του θα γίνει με βάση τους κανόνες των κατευθυντήριων γραμμών της Κοινότητας που αφορούν τις κρατικές ενισχύσεις στο γεωργικό τομέα ⁽¹⁸⁾ (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές). Πράγματι, σύμφωνα με τους όρους του σημείου 23.3 των κατευθυντήριων γραμμών αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2000 και για τις νέες κρατικές ενισχύσεις, περιλαμβανομένων και αυτών που κοινοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη αλλά για τις οποίες δεν έχει αποφασίσει ακόμη η Επιτροπή.
- (36) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 κατήργησε τον προηγούμενο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 που αφορά την κοινή οργάνωση της αγοράς στον αμπελοοινικό τομέα, ο οποίος κατήργησε τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 καθώς και τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 που αφορά τη χορήγηση πριμοδοτήσεων για την οριστική εγκατάλειψη των αμπελώνων. Τα δικαιώματα επαναφύτευσης διέπονται από το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1443/1999 και οι πριμοδοτήσεις εγκατάλειψης από τα άρθρα 8, 9 και 10.
- (37) Σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 τα δικαιώματα επαναφύτευσης μπορούν να αποκτηθούν κατά δύο τρόπους: είτε πρόκειται για δικαιώματα παρόμοια με αυτά που αποκτώνται δυνάμει της προηγούμενης κοινοτικής ή εθνικής νομοθεσίας είτε χορηγούνται από τα κράτη μέλη στους παραγωγούς οι οποίοι δεσμεύονται να προβούν σε εκρίζωση επιφάνειας αμπελώνων πριν το τέλος της τρίτης περιόδου που έπεται αυτής για την οποία έγινε η φύτευση του αμπελώνα. Τα εν λόγω δικαιώματα επαναφύτευσης αποκτήθηκαν πράγματι βάσει μιας προηγούμενης κοινοτικής νομοθεσίας. Το κείμενο του άρθρου 4 του νόμου αριθ. 81/1995 είναι σαφές ως προς αυτό το σημείο [η ενίσχυση μπορεί να χορηγηθεί μόνο στους αμπελοκαλλιεργητές οι οποίοι «διαθέτοντας ένα δικαίωμα επαναφύτευσης που αποκτήθηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 454/80 και έχοντας υποστεί ζημιά εξαιτίας της ξηρασίας της περιόδου 1988-90 υπέβαλαν αίτηση για τη χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1442/88 υπό τους ίδιους όρους»]. Είναι απαραίτητο συνεπώς να αποδειχθεί ότι τα δικαιώματα αυτά εξακολουθούν να ισχύουν και ότι μπορούν να μετατραπούν σε πριμοδοτήσεις οριστικής εγκατάλειψης.
- (38) Οι εν λόγω αμπελοκαλλιεργητές υπεβλήθησαν στις δαπάνες εκρίζωσης λαμβάνοντας ως αντιστάθμισμα τη δυνατότητα να ασκήσουν τα δικαιώματα επαναφύτευσης στις ίδιες εκτάσεις ή σε ισοδύναμες εκτάσεις. Στην προκειμένη περίπτωση τα δικαιώματα επαναφύτευσης [που αποκτήθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 ⁽¹⁹⁾] δεν υφίστανται πλέον. Πράγματι, το παράρτημα IV β) Γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 454/80 ορίζει ως εξής το δικαίωμα επαναφύτευσης «το δικαίωμα φύτευσης σε μία έκταση ισοδύναμη από άποψη καθαρής παραγωγής προς αυτή όπου έγινε η εκρίζωση». Επειδή οι εν λόγω παραγωγοί δεν μπόρεσαν να ασκήσουν τα δικαιώματα επαναφύτευσης πριν τη λήξη της προθεσμίας (οι αρχές δήλωσαν ότι τα εν λόγω δικαιώματα έληξαν κατά την περίοδο 1988/90), δεν επρόκειτο πλέον για δικαιώματα που ίσχυαν τον καιρό που έγινε η κοινοποίηση του υπό εξέταση νόμου και κατά συνέπεια δεν ίσχυαν κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, άρθρο 4, πρώτη περίπτωση.
- (39) Δεδομένου ότι έχουν λήξει τα δικαιώματα επαναφύτευσης που αποκτήθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79, κάθε ενίσχυση που έχει ως στόχο την αντιστάθμιση αυτών των δικαιωμάτων θα ήταν μία αναδρομική ενίσχυση ασυμβίβαστη προς το σημείο 3.6 των κατευθυντήριων γραμμών, σύμφωνα με τις οποίες μία ενίσχυση που χορηγείται αναδρομικά για δράσεις που έχει ήδη πραγματοποιήσει ο δικαιούχος δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι περιέχει το απαραίτητο στοιχείο του κινήτρου και θα πρέπει να εξομοιωθεί προς μία λειτουργική ενίσχυση η οποία έχει ως μόνο στόχο να ανακουφίσει οικονομικά το δικαιούχο. Εκτός από τις περιπτώσεις των καθεστώτων ενίσχυσης που έχουν αντισταθμιστικό χαρακτήρα, όλα τα καθεστώτα ενίσχυσης θα πρέπει να προβλέπουν ότι καμία ενίσχυση δεν μπορεί να χορηγηθεί για εργασίες ή για ενέργειες που ξεκίνησαν πριν την υποβολή της αίτησης ενίσχυσης στην αρμόδια αρχή.
- (40) Η μόνη περίπτωση στην οποία μία αναδρομική ενίσχυση θα μπορούσε να χορηγηθεί βάσει των εν λόγω οδηγιών, εάν αποδειχθεί ότι είναι συμβίβαστη με τους κανόνες της σχετικής κοινής οργάνωσης της αγοράς, είναι αυτή που αφορά μέτρα αντισταθμιστικού χαρακτήρα. Επομένως, στην προκειμένη περίπτωση θα πρέπει να εξεταστεί εάν μπορεί να εφαρμοστεί το σημείο 11 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών που αφορά «τις ενισχύσεις οι οποίες έχουν ως στόχο να αντισταθμίσουν τις ζημιές όσον αφορά τη γεωργική παραγωγή ή τα μέσα γεωργικής παραγωγής» και στη συγκεκριμένη περίπτωση τις ενισχύσεις οι οποίες έχουν ως στόχο να αποζημιώσουν τους γεωργούς για τις ζημιές που υπέστησαν εξαιτίας των κακών καιρικών συνθηκών (η ξηρασία της περιόδου 1988/90). Είναι γεγονός ότι οι ιταλικές αρχές με την επιστολή 3899 της 12ης Ιουνίου 1997 απέδωσαν τη μη άσκηση του δικαιώματος επαναφύτευσης (και κατά συνέπεια τη σχετική ζημιά) στην ξηρασία. Το σημείο 11.1.2 των κατευθυντήριων γραμμών εξάλλου

⁽¹⁸⁾ ΕΕ C 28 της 1.2.2000, σ. 2.

⁽¹⁹⁾ Όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 454/80.

αναφέρει ότι, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος στρέβλωσης των κανόνων του ανταγωνισμού, η Επιτροπή κρίνει ότι πρέπει να ενεργήσει κατά τρόπο ώστε, χωρίς να παραβλέπει τους διοικητικούς και δημοσιονομικούς περιορισμούς, η ενίσχυση που χορηγείται στους γεωργούς για την αντιστάθμιση των ζημιών που υφίστανται όσον αφορά τη γεωργική παραγωγή να καταβάλλεται το συντομότερο δυνατό μετά την επέλευση του ζημιολογικού γεγονότος. Εάν η ενίσχυση καταβάλλεται μετά την πάροδο πολλών ετών από την επέλευση του εν λόγω γεγονότος, είναι υπαρκτός ο κίνδυνος η καταβολή της να επιφέρει τα επιφέρει τα ίδια οικονομικά αποτελέσματα με τη λειτουργική ενίσχυση. Αυτό ισχύει ιδίως στην περίπτωση που η ενίσχυση καταβάλλεται αναδρομικά και αφορά αιτήσεις οι οποίες δεν συνοδεύονταν από τα απαραίτητα δικαιολογητικά τη στιγμή της υποβολής τους. Επομένως, απουσία ειδικής αιτιολογίας που βασίζεται για παράδειγμα στη φύση και στην έκταση του γεγονότος ή στην υστερόχρονη εμφάνιση ή στη συνεχιζόμενη φύση των ζημιών, η Επιτροπή δεν θα εγκρίνει προτάσεις για ενίσχυση οι οποίες υποβάλλονται μετά την παρέλευση τριών ετών από την επέλευση του ζημιολογικού γεγονότος. Στην προκειμένη περίπτωση οι προθεσμίες έχουν λήξει και οι αρχές δεν διέθεσαν κανένα στοιχείο για να αναλύσουν το εύρος και τη φύση του γεγονότος ούτε την υστερόχρονη εμφάνιση ή τη συνεχιζόμενη φύση των ζημιών που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την παράταση της προθεσμίας των τριών ετών η οποία προβλέπεται από τις κατευθυντήριες γραμμές.

- (41) Η ενίσχυση επίσης δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ενίσχυση για τη μείωση των παραγωγικών δυνατοτήτων κατά την έννοια του σημείου 9 των κατευθυντήριων γραμμών. Πράγματι, προκειμένου να μην θεωρούνται οι εν λόγω ενισχύσεις ως απλές λειτουργικές ενισχύσεις υπέρ των συγκεκριμένων επιχειρήσεων, θα πρέπει να αποδειχθεί ότι εξυπηρετούν το συμφέρον του τομέα στο σύνολό του. Αυτή η πριμοδότηση αποζημιώνει τους εν λόγω σκελιανούς αμπελοκαλλιεργητές για μία εκρίζωση η οποία πραγματοποιήθηκε 13 χρόνια πριν την κοινοποίηση της ενίσχυσης και επομένως δεν αποτελεί κατά κανένα τρόπο κίνητρο υπέρ του τομέα αλλά μία λειτουργική ενίσχυση.
- (42) Εξάλλου απαραίτητος όρος για τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης στο γεωργικό τομέα είναι να μην προσκρούει στους μηχανισμούς της κοινής οργάνωσης της αγοράς του σχετικού προϊόντος. Επομένως, οι δικαιούχοι του άρθρου 4 του νόμου αριθ. 81/1995 δεν είναι επιλέξιμοι για πριμοδότηση για την οριστική εγκατάλειψη βάσει των όρων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999. Το κεφάλαιο II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 (άρθρα 8 και 9) ορίζει ότι οι πριμοδοτήσεις μπορούν να χορηγηθούν, βάσει αυτού του κεφαλαίου, ως αντιστάθμισμα για την οριστική εγκατάλειψη της αμπελοκαλλιέργειας σε μια συγκεκριμένη έκταση. Η πριμοδότηση μπορεί να χορηγηθεί σύμφωνα με αυτές τις διατάξεις στους παραγωγούς των καλλιεργούμενων αμπελουργικών εκτάσεων οι οποίες προορίζονται για την παραγωγή οινοποιήσιμων σταφυλιών. Οι εν λόγω αμπελοκαλλιεργητές δεν μπορούν να υποβάλουν αίτηση για τη χορήγηση πριμοδοτήσεων οριστικής εγκατάλειψης βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, επειδή οι εκτάσεις δεν καλλιεργούνται από την περίοδο 1981/82 (λήξη της προθεσμίας εκρίζωσης). Επομένως, οποιαδήποτε ενίσχυση χορηγείται στους εν λόγω καλλιεργητές είναι ασυμβίβαστη με τους κανόνες της κοινής οργάνωσης της αγοράς.
- (43) Παρόλο ότι τα άρθρα 87, 88 και 89 εφαρμόζονται πλήρως στους τομείς που καλύπτονται από τις κοινές οργανώσεις της αγοράς, η εφαρμογή τους υπόκειται στις διατάξεις που προβλέπονται από τους σχετικούς κανονισμούς. Με άλλα λόγια η εφαρμογή εκ μέρους ενός κράτους μέλους των διατάξεων των άρθρων 87, 88 και 89 δεν υπερισχύει των διατάξεων των κανονισμών που διέπουν την κοινή οργάνωση της κάθε αγοράς. Η Επιτροπή επομένως δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να εγκρίνει μία ενίσχυση η οποία είναι ασυμβίβαστη με τις διατάξεις που διέπουν μία κοινή οργάνωση αγοράς ή που θα παρεμπόδιζε την καλή της λειτουργία. Η χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπονται από το άρθρο 4 του νόμου αριθ. 81/1995 προσκρούει στους κανόνες της κοινής οργάνωσης της αγοράς του αμπελοοινικού τομέα που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, όπως απεδείχθη στο προηγούμενο σημείο και για το λόγο αυτό δεν μπορεί να υπαχθεί σε καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 87 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.
- (44) Ακόμη και αν εξεταστούν οι ενισχύσεις αυτές με βάση τους κοινοτικούς κανόνες που ίσχυαν πριν την έναρξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 4 του νόμου αριθ. 81/1995 (κανόνες βάσει των οποίων αποκτήθηκαν αυτά τα δικαιώματα) αποδεικνύεται ότι δεν μπορεί να γίνει η εξαίρεση που προβλέπεται από το άρθρο 87 παράγραφος 3 της συνθήκης.
- (45) Πράγματι, το άρθρο 4 του εν λόγω νόμου έχει ως στόχο να χορηγήσει στους αμπελοκαλλιεργητές οι οποίοι απέκτησαν δικαιώματα επαναφύτευσης κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 (δικαιώματα τα οποία έληξαν κατά την περίοδο 1988/90, όπως δήλωσαν οι αρχές) και οι οποίοι είχαν υποβάλει μία αίτηση χορήγησης πριμοδοτήσεων για την οριστική εγκατάλειψη των αμπελουργικών εκτάσεων μία ενίσχυση ως αποζημίωση λόγω της πραγματικής τους αδυναμίας να ασκήσουν αυτά τα δικαιώματα. Ο κοινοτικός νομοθέτης είχε προβλέψει δύο διαφορετικές λύσεις:
- τη δυνατότητα οριστικής εκρίζωσης των αμπελιών με αντιστάθμισμα τη χορήγηση των πριμοδοτήσεων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 ή

— τη δυνατότητα εκρίζωσης των αμπελιών με αντιστάθμισμα τη χορήγηση δικαιωμάτων επαναφύτευσης σε έκταση ισοδύναμη με αυτήν όπου έγινε η εκρίζωση, όπως προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 337/79.

Οι εν λόγω καλλιεργητές είχαν επιλέξει αρχικά την πρώτη λύση και απέκτησαν ως αντιστάθμισμα για την εκρίζωση το δικαίωμα επαναφύτευσης.

- (46) Σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 είναι δυνατόν να χορηγηθούν εκ των υστέρων κρατικές ενισχύσεις υπό τον όρο ότι θα επιδιώκουν τους ίδιους στόχους με τον κανονισμό. Η χορήγηση αυτών των ενισχύσεων υπόκειται στην εξέτασή τους βάσει των άρθρων 87, 88, 89 της συνθήκης (ήδη: 92, 93 και 94). Επομένως, ο όρος για τη χορήγηση πρόσθετων κρατικών ενισχύσεων ήταν η ύπαρξη κοινών στόχων ανάμεσα στο καθεστώς ενισχύσεων και στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88. Ο υπό εξέταση νόμος προβλέπει μία αποζημίωση για τα δικαιώματα επαναφύτευσης που κατείχαν οι αμπελοκαλλιεργητές αλλά δεν μπόρεσαν να το χρησιμοποιήσουν λόγω της ξηρασίας. Όμως, ο στόχος του νόμου δεν αντιστοιχεί με αυτόν του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88, λόγω του ότι η μη άσκηση του δικαιώματος της επαναφύτευσης δεν μπορεί να εξομοιωθεί προς την οριστική εγκατάλειψη η οποία γίνεται στο πλαίσιο των στόχων και των κανόνων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88. Επιπλέον, δεν τηρούνται οι κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 επειδή λείπει τουλάχιστον ένας από τους απαραίτητους όρους για τη χορήγηση πριμοδοτήσεων οριστικής εγκατάλειψης. Πράγματι, σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 1α του εν λόγω κανονισμού οι δικαιούχοι πριμοδοτήσεων λόγω οριστικής εγκατάλειψης είναι οι καλλιεργητές αμπελοφυτικών εκτάσεων οι οποίες προορίζονται για την παραγωγή οίνου, επιτραπέζιων σταφυλιών, σταφίδων ή αμπελοφυτικών εκτάσεων που καλλιεργούνται με μητρικές φυτείες εμβολίων, υπό τον όρο ότι οι ποικιλίες των εμβολίων περιλαμβάνονται στον πίνακα των ποικιλιών αμπελιών. Οι αμπελοκαλλιεργητές της Σικελίας δεν εμπίπτουν προφανώς σ' αυτή την κατηγορία, επειδή οι εκτάσεις για τις οποίες ζητούν πριμοδοτήσεις δεν εκκαθαρεύονται τον καιρό που υπέβαλαν την αίτηση κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 (είχε γίνει ήδη η εκρίζωση των αμπελιών, απαραίτητος όρος για την απόκτηση των δικαιωμάτων επαναφύτευσης).
- (47) Όπως αναφέρεται στο σημείο 39 παραπάνω, τα δικαιώματα επαναφύτευσης είχαν λήξει κατά την περίοδο 1988/90 και δεν ίσχυαν πλέον τον καιρό που κοινοποιήθηκε το εν λόγω μέτρο. Δεδομένου ότι ο στόχος της ενίσχυσης που προβλέπεται από το άρθρο 4 του νόμου αριθ. 81/1995 είναι η αποζημίωση των αμπελοκαλλιεργητών λόγω της απώλειας των δικαιωμάτων επαναφύτευσης που δεν διέθεταν πλέον τον καιρό της δημοσίευσης του νόμου, η εν λόγω ενίσχυση έχει αναδρομικό χαρακτήρα και είναι αντίθετη προς τους κανόνες της κοινής οργάνωσης της αμπελοοικονομικής αγοράς που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 337/79, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 454/80. Η Επιτροπή συμπεραίνει λοιπόν ότι το εν λόγω μέτρο δεν μπορεί να υπαχθεί στις εξαιρέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 87 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

β) Άρθρο 8 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995

- (48) Το άρθρο 8 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995 προβλέπει αύξηση κατά 10 000 εκατ. ΙΤΛ του κεφαλαίου του ταμείου ανανεούμενων κεφαλαίων της Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane (CRIAS) που χρησιμεύει για τη χορήγηση πιστώσεων διαχείρισης στις βιοτεχνίες.
- (49) Το άρθρο 8 του νόμου αριθ. 81/1995 προβλέπει ενισχύσεις, υπό τη μορφή πιστώσεων διαχείρισης, προς τις βιοτεχνίες. Αυτοί οι δημόσιοι πόροι χορηγούνται χωρίς κανένα αντάλλαγμα εκ μέρους των επιχειρήσεων οι οποίες κατ' αυτόν τον τρόπο βελτιώνουν την ανταγωνιστική τους θέση σε σύγκριση με τους άλλους γεωργούς της Κοινότητας που δεν λαμβάνουν τις ίδιες ενισχύσεις. Από τις διατεθεισες πληροφορίες προκύπτει ότι οι ενισχύσεις αυτές προορίζονται για τις επιχειρήσεις οι οποίες ασχολούνται με τη μεταποίηση και την εμπορία των προϊόντων του παραρτήματος Ι της συνθήκης. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου ⁽²⁰⁾, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών προβλέπει στο άρθρο 51 ότι τα άρθρα 87 και 89 της συνθήκης εφαρμόζονται σε σχέση με την ενίσχυση που χορηγείται από τα κράτη μέλη για μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης.

⁽²⁰⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.

- (50) Η απαγόρευση χορήγησης κρατικής ενίσχυσης υπόκειται σε όρους. Στη συγκεκριμένη περίπτωση οι εξαιρέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 87 παράγραφος 2 της συνθήκης είναι ανεφάρμοστες και δεν τις επικαλέστηκαν οι ιταλικές αρχές. Λαμβανομένης υπόψη της φύσης του κοινοποιηθέντος καθεστώτος η μόνη εξαίρεση που θα μπορούσε να γίνει είναι αυτή που προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 3.
- (51) Οι πιστώσεις διαχείρισης θα πρέπει να εκτιμηθούν με βάση την ανακοίνωση της Επιτροπής που αφορά τις κρατικές ενισχύσεις σχετικά με τις βραχυπρόθεσμες πιστώσεις με επιδοτούμενα επιτόκια στη γεωργία (πιστώσεις διαχείρισης) ⁽²¹⁾ και την πειθαρχία σε θέματα κρατικών ενισχύσεων σε σχέση με τις πιστώσεις διαχείρισης στη γεωργία ⁽²²⁾. Στις παρατηρήσεις των ιταλικών αρχών δεν περιλαμβάνονται επαρκή στοιχεία για να αποκλειστεί οριστικά ότι το άρθρο αυτό δεν ισχύει και για τις βιοτεχνίες που δραστηριοποιούνται στους τομείς της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης. Το άρθρο 64 του νόμου αριθ. 6/97, το οποίο καταργεί το άρθρο 8, προβλέπει μία απλή μεταφορά πόρων που προορίζονται για πιστώσεις διαχείρισης υπέρ των βιοτεχνιών χωρίς να προσδιορίζεται μεταγενέστερα ποιες είναι οι κατηγορίες βιοτεχνιών τις οποίες αφορά ο νόμος.
- (52) Με την επιστολή 3155 της 8ης Μαΐου 1997 οι ιταλικές αρχές δήλωσαν ότι τον καιρό της μεταφοράς συνέστησαν «στην CRIAS να μην χορηγήσει ενισχύσεις στις βιοτεχνίες οι οποίες δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής ή της μεταποίησης ή της εμπορίας των προϊόντων του γεωργικού τομέα».
- (53) Η αξία αυτής της σύστασης είναι τεράστια: καταρχάς η σύσταση αυτή γίνεται εξαιτίας του γεγονότος ότι υπάρχει η δυνατότητα χορήγησης πιστώσεων διαχείρισης σε επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στο γεωργικό τομέα. Εξάλλου την ύπαρξη αυτής της δυνατότητας δεν την αρνούνται οι ιταλικές αρχές οι οποίες, στην επιστολή 7382 της 30ής Οκτωβρίου 1996 παρόλο ότι δεν περιλαμβάνουν στην κατάσταση των πιθανών δικαιούχων της ενίσχυσης τις επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στον τομέα της πρωτογενούς παραγωγής, παραδέχονται εντούτοις ότι στην εν λόγω περιοχή η έννοια της βιοτεχνίας είχε ερμηνευτεί μερικές φορές από ειδικά νομοθετικά κείμενα κατά τρόπο ώστε να περιλαμβάνονται ορισμένες δραστηριότητες μεταποίησης και εμπορίας (όπως είναι οι επενδύσεις στο γαλακτοκομικό τομέα παραδείγματος χάρι). Στην προκειμένη περίπτωση οι ιταλικές αρχές παραπέμπουν στον εθνικό νόμο-πλαίσιο, στο νόμο αριθ. 443 της 8ης Αυγούστου 1995, ο οποίος στο άρθρο 3 ορίζει ως βιοτεχνία [...] την επιχείρηση η οποία είχε ως βασικό της στόχο την παραγωγή αγαθών, ακόμη και ημιτελών προϊόντων, ή την παροχή υπηρεσιών εκτός από τις γεωργικές δραστηριότητες [...]. Το κείμενο του νόμου δεν επιτρέπει την εξαγωγή του συμπεράσματος ότι ο αποκλεισμός αυτός αφορά και τις γεωργικές βιοτεχνίες οι οποίες ασχολούνται με τη μεταποίηση ή/και την εμπορία των γεωργικών προϊόντων.
- (54) Μόλις γίνει δεκτό να χορηγούνται πιστώσεις διαχείρισης στις επιχειρήσεις που ασχολούνται με τη μεταποίηση ή/και την εμπορία γεωργικών προϊόντων βάσει του άρθρου 8, θα πρέπει να αναλυθεί η νομική αξία της «σύστασης» των περιφερειακών αρχών, δηλαδή να εξεταστεί αν η σύσταση αυτή παρέχει επαρκείς εγγυήσεις ότι καμία επιχείρηση παραγωγής, μεταποίησης ή εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης δεν θα λάβει τις πιστώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 8. Από την προαναφερόμενη επιστολή προκύπτει ότι ο αρμόδιος περιφερειακός σύμβουλος τη στιγμή της μεταφοράς «επεσήμανε τη σκοπιμότητά της» προτείνοντας να αποκλειστούν οι βιοτεχνίες που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παραγωγής, της μεταποίησης ή/και της εμπορίας των γεωργικών προϊόντων. Με τον τρόπο που είναι διατυπωμένη αυτή η σύσταση φαίνεται ότι δεν είναι δεσμευτική.
- (55) Από τα προαναφερόμενα προκύπτει ότι δεν αποκλείεται το εν λόγω καθεστώς να εφαρμόζεται και στις βιοτεχνίες που δραστηριοποιούνται στον τομέα της μεταποίησης ή/και της εμπορίας των γεωργικών προϊόντων. Επομένως το εν λόγω άρθρο θα πρέπει να εκτιμηθεί με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές, την ανακοίνωση της Επιτροπής που αφορά τις κρατικές ενισχύσεις σχετικά με τις βραχυπρόθεσμες πιστώσεις με επιδοτούμενο επιτόκιο στη γεωργία (πιστώσεις διαχείρισης) και την πειθαρχία όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις σχετικά με τις πιστώσεις διαχείρισης στη γεωργία. Ειδικότερα στην ανακοίνωση της Επιτροπής που αφορά τις κρατικές ενισχύσεις σχετικά με τις βραχυπρόθεσμες πιστώσεις με επιδοτούμενα επιτόκια στη γεωργία, στο σημείο A, η Επιτροπή αναφέρει με σαφήνεια ότι οι πιστώσεις διαχείρισης είναι λειτουργικές ενισχύσεις, οι οποίες επιτρέπονται σε εξαιρετικές περιπτώσεις μόνο εξαιτίας της στρέβλωσης του ανταγωνισμού που μπορούν να προκαλέσουν. Η χορήγηση αυτών των ενισχύσεων επομένως εξαρτάται απόλυτα από την τήρηση των όρων που προβλέπουν τα προαναφερόμενα έγγραφα.

⁽²¹⁾ ΕΕ C 44 της 16.2.1996, σ. 2.

⁽²²⁾ SG (97) D 10801 της 19.12.97.

- (56) Από τις προαναφερόμενες κοινοτικές νομικές διατάξεις σχετικά με τις προαναφερόμενες πιστώσεις διαχείρισης προκύπτει με σαφήνεια ότι οι πιστώσεις διαχείρισης αποτελούν λειτουργικές ενισχύσεις οι οποίες θα πρέπει να υπαχθούν στις σχετικές διατάξεις χορήγησης. Ειδικότερα, σύμφωνα με τα σημεία Β και Γ της προαναφερόμενης ανακοίνωσης οι πιστώσεις διαχείρισης θα πρέπει να είναι προσβάσιμες από όλους τους φορείς της περιοχής χωρίς καμία διάκριση και χωρίς καμία αναφορά στον τύπο της γεωργικής δραστηριότητας για την οποία τις χρειάζεται ο γεωργός. Το κράτος θα πρέπει να εντοπίσει τους ευρισκόμενους σε δυσμενή θέση του τομέα από την άποψη της διαφοράς ανάμεσα στο επιτόκιο που εφαρμόζεται σε έναν φορέα εντός του γεωργικού τομέα και στο επιτόκιο που εφαρμόζεται στους άλλους τομείς της οικονομίας του κράτους μέλους όσον αφορά τις πιστώσεις διαχείρισης του ιδίου ύψους, οι οποίες προορίζονται για δραστηριότητες οι οποίες δεν έχουν σχέση με τις επενδύσεις. Το ύψος των δανείων δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τις ταμειακές ανάγκες οι οποίες προκύπτουν από το γεγονός ότι οι δαπάνες για την παραγωγή πραγματοποιούνται πριν την είσπραξη των κερδών από τις πωλήσεις. Η ενίσχυση δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να συνδέεται με ειδικές δραστηριότητες εμπορίας και παραγωγής. Η τήρηση των προαναφερόμενων όρων αποτελεί απαραίτητο στοιχείο για τη χορήγηση πιστώσεων διαχείρισης. Καμιά πληροφορία δεν δόθηκε από τις ιταλικές αρχές σχετικά με αυτά τα στοιχεία.
- (57) Σύμφωνα με τους προαναφερόμενους όρους η ενίσχυση που προβλέπεται από το άρθρο 8 είναι λειτουργική ενίσχυση. Στον τομέα της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος Ι της συνθήκης, σύμφωνα με το σημείο 3.5 των κατευθυντήριων γραμμών, κάθε μέτρο ενίσχυσης για να θεωρηθεί ως συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά θα πρέπει να περιέχει κάποιο στοιχείο κινήτρου ή να απαιτεί κάποιο αντιστάθμισμα εκ μέρους του δικαιούχου. Εκτός από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται ρητά από την κοινοτική νομοθεσία ή από τις κατευθυντήριες γραμμές, οι κρατικές ενισχύσεις οι οποίες έχουν ως μόνο στόχο τη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης των παραγωγών, αλλά δεν συμβάλλουν κατά κανένα τρόπο στην ανάπτυξη του τομέα, και συγκεκριμένα αυτές που χορηγούνται με μόνη βάση την τιμή, την ποιότητα τη μονάδα παραγωγής ή τη μονάδα των μέσων παραγωγής εξομοιούνται προς τις λειτουργικές ενισχύσεις και είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά. Θα πρέπει να επισημανθεί εξάλλου ότι πρόκειται για ενισχύσεις οι οποίες ενδέχεται να παραβιάζουν τους μηχανισμούς οι οποίοι διέπουν τις κοινές οργανώσεις της αγοράς.
- (58) Όσον αφορά τις πιστώσεις διαχείρισης οι οποίες από τη φύση τους είναι λειτουργικές ενισχύσεις, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το μέτρο δεν μπορεί να υπαχθεί σε καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 3 της συνθήκης, στο βαθμό που το άρθρο αυτό εφαρμόζεται στις επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος Ι της συνθήκης.

γ) Άρθρο 9 του νόμου αριθ. 81/1995

- (59) Το άρθρο 9 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995 επιτρέπει τις δαπάνες που προβλέπονται στο κεφάλαιο 05 του περιφερειακού υπουργείου για τη συνεργασία και αυξάνει κατά 3 000 εκατ. ΙΤΛ τη θέση αριθ. 75826 του περιφερειακού προϋπολογισμού.
- (60) Οι εν λόγω περιφερειακές ενισχύσεις χορηγούνται για την επαναχρηματοδότηση των δαπανών που έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή στο πλαίσιο των ενισχύσεων που προβλέπονται από τον περιφερειακό νόμο αριθ. 26 της 27ης Μαΐου 1987 και εξετάστηκαν υπό τους αριθμούς C 3/87 (εγκρίθηκαν με την απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 1987) και C 45/87 (εγκρίθηκαν με την απόφαση SG(88) D/12824 της 8ης Νοεμβρίου 1988). Η ύπαρξη ενός στοιχείου κρατικής ενίσχυσης απετέλεσε αντικείμενο ελέγχου στο πλαίσιο αυτών των δύο ενισχύσεων.
- (61) Η απαγόρευση της χορήγησης κρατικής ενίσχυσης υπόκειται σε όρους. Στην προκειμένη περίπτωση οι εξαιρέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 87 παράγραφος 2 της συνθήκης είναι ανεφάρμοστες και δεν τις επικαλέστηκαν οι ιταλικές αρχές. Λαμβανομένης υπόψη της φύσης του κοινοποιηθέντος καθεστώτος, η μόνη εξαίρεση που μπορεί να γίνει είναι αυτή του άρθρου 87 παράγραφος 3.
- (62) Οι ενισχύσεις που προβλέπονται από το άρθρο 9 πρέπει να εκτιμηθούν με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές που δημοσιεύτηκαν στην ΕΕ C 19 της 20.1.2001, οι οποίες παραπέμπουν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 του Συμβουλίου σχετικά με τις διαρθρωτικές δράσεις της Κοινότητας. Η Επιτροπή δεν έχει ακόμη στη διάθεσή της τις απαραίτητες πληροφορίες προκειμένου να προβεί σε ανάλυση των ενισχύσεων που προβλέπονται από αυτό το άρθρο. Κατά συνέπεια είναι υποχρεωμένη να διαβιβάσει στην Ιταλία ένα αίτημα προκειμένου να της δοθούν οι απαραίτητες πληροφορίες ώστε να εξετάσει αυτά τα μέτρα ενίσχυσης και να μπορέσει να πάρει μία απόφαση έχοντας πλήρη γνώση των πραγμάτων. Στην περίπτωση που η Ιταλία δεν ικανοποιήσει αυτό το αίτημα, σύμφωνα με το άρθρο 13 του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή θα λάβει την απόφασή της με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες.

V. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- (63) Σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999, εάν το ζητήσει το οικείο κράτος μέλος, η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση εντός δύο μηνών βάσει των πληροφοριών που διαθέτει. Εν ανάγκη, εφόσον οι διαθέσιμες πληροφορίες δεν αρκούν για τη διαπίστωση του συμβιβασίμου, η Επιτροπή λαμβάνει αρνητική απόφαση.
- (64) Με βάση τα προαναφερόμενα η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι ενισχύσεις που προβλέπει ο υπό εξέταση περιφερειακός νόμος στα άρθρα 4 και 8, στο βαθμό που ισχύουν για το γεωργικό τομέα, αποτελούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 οι οποίες δεν μπορούν να υπαχθούν σε καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 3,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι ενισχύσεις που προτίθεται να χορηγήσει η Ιταλία βάσει των άρθρων 4 και 8 του νόμου της 7ης Νοεμβρίου 1995 αριθ. 81 της περιφέρειας της Σικελίας υπέρ των τομέων της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης, με εξαίρεση τον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

Επομένως η Ιταλία δεν επιτρέπεται να χορηγήσει αυτές τις ενισχύσεις.

Άρθρο 2

Η Ιταλία θα ενημερώσει την Επιτροπή εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης σχετικά με τα μέτρα που θα έχει λάβει για να συμμορφωθεί προς αυτήν.

Άρθρο 3

Όσον αφορά τον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, η Επιτροπή ζητεί από την Ιταλία, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999, να της κοινοποιήσει εντός προθεσμίας ενός μηνός:

- τον κατάλογο και την περιγραφή των μέτρων ενίσχυσης που προβλέπει ο περιφερειακός νόμος αριθ. 26 της 27ης Μαΐου 1987 που πρόκειται να τύχουν αναχρηματοδότησης στο πλαίσιο του άρθρου 9 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81 της 8ης Νοεμβρίου 1995,
- τους ακριβείς όρους χορήγησης αυτών των ενισχύσεων: φύση, ένταση, όροι όσον αφορά τη σώρευση με άλλα καθεστώτα ενισχύσεων κ.λπ.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 17 Οκτωβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ

Διορθωτικό στην απόφαση 2001/822/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2001, για τη σύνδεση των Υπερπόντιων Χωρών και Εδαφών με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα («Overseas association»)

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 314 της 30ής Νοεμβρίου 2001)

Σελίδα 23, άρθρο 62:

αντί: «Πριν από την 31η Δεκεμβρίου 2007, το Συμβούλιο ...»

διάβαζε: «Πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2011, το Συμβούλιο ...».
